

BRANŻA LPG

Rola i znaczenie w gospodarce Polski

Krzysztof Bocian, Maciej Bukowski

Warszawa, luty 2026

BRANŻA LPG

Rola i znaczenie w gospodarce Polski

Autorzy:

Krzysztof Bocian, Maciej Bukowski

Niniejszy raport, przygotowany przez WiseEuropa – Fundację Warszawski Instytut Studiów Ekonomicznych i Europejskich, powstał pod patronatem Polskiej Organizacji Gazu Płynnego.

Cytowanie:

Bocian, K., & Bukowski, M. (2026). *Branża LPG. Rola i znaczenie w gospodarce Polski*. WiseEuropa

Kopiowanie i rozpowszechnianie może być dokonane za podaniem źródła.

© Copyright by WiseEuropa – Fundacja Warszawski Instytut Studiów Ekonomicznych i Europejskich, Warszawa, 2025

ISBN 978-83-67829-64-9

BRANŻA LPG

Rola i znaczenie w gospodarce Polski

Krzysztof Bocian, Maciej Bukowski

Warszawa, luty 2026

SPIS TREŚCI

LPG W LICZBACH: JAK NAPĘDZA POLSKĄ GOSPODARKE	7
1. ZNACZENIE GOSPODARCZE SEKTORA LPG	10
1.1. Bilans gazu płynnego	10
1.2. Zużycie LPG	15
1.3. Miejsca pracy	17
1.4. Wpływy podatkowe	21
1.5. Import / eksport	26
1.5.1. Kategorie produktów	26
1.5.2. Dywersyfikacja geograficzna	29
2. PERSPEKTYWA SEKTOROWA	33
2.1. Sektorowe zużycie LPG	33
2.2. Transport	40
2.3. Gospodarstwa domowe	43
2.4. Rolnictwo i bio LPG	46
ZAŁĄCZNIK 1	50
AUTORZY	54

MACIEJ BUKOWSKI

PREZES ZARZĄDU,
WISEEUROPA

Szanowni Państwo!

Przekazujemy Państwu raport przedstawiający pełny obraz branży LPG w Polsce: jej znaczenie gospodarcze, strukturę sektorową, wpływ na rynek pracy i finanse publiczne oraz perspektywy rozwoju w kontekście transformacji energetycznej. Gaz płynny jest paliwem, o którym rzadko się mówi – a które napędza codzienne życie milionów Polaków.

Napisaliśmy ten raport, by pokazać pełny obraz branży, która działa dobrze właśnie dlatego, że pozostaje niewidoczna. Analizujemy w nim bilans gazu płynnego, strukturę zużycia w poszczególnych sektorach gospodarki, wpływ na rynek pracy i finanse publiczne oraz – szczegółowo – proces dywersyfikacji dostaw, który w ostatnich latach zmienił polski rynek LPG bardziej niż wszystkie poprzednie dekady. Bezpieczeństwo energetyczne buduje się latami – ale weryfikuje w ciągu miesięcy.

Polska branża LPG przeszła tę weryfikację. Przez ostatnie trzy dekady na polskim rynku LPG doszło do głębokiej transformacji. Zużycie wzrosło trzykrotnie – z niespełna miliona ton w 1997 r. do ponad 2,5 miliona ton obecnie. Polska stała się jednym z dwóch największych rynków autogazu w Unii Europejskiej, obok Włoch. Branża generuje pośrednio blisko 300 tysięcy miejsc pracy i dostarcza budżetowi państwa stabilne wpływy podatkowe na poziomie ok. 3 miliardów złotych rocznie. Gdy w 2022 r. Europa stanęła przed koniecznością odcięcia się od rosyjskich surowców energetycznych, polski rynek gazu płynnego – uzależniony w 75% od dostaw ze Wschodu – musiał w ekspresowym tempie przebudować cały model zaopatrzenia.

Dziś, zaledwie trzy lata później, udział rosyjskiego LPG spadł do 14%, a od 2026 r. import z tego kierunku zostanie całkowicie wygaszony. Dzisiaj głównym źródłem dostaw jest LPG z USA, docierający do Polski przez porty skandynawskie i huby logistyczne w Amsterdamie, Rotterdamie i Antwerpii. Terminale morskie stały się kluczowym kanałem zaopatrzenia, a blendowanie mieszanek propan-butan przeniesiono z zagranicy do krajowych zakładów. To nie tylko zmiana kierunków handlowych – to przebudowa całego łańcucha wartości. W czasie, gdy Europa poszukuje równowagi między dekarbonizacją a bezpieczeństwem energetycznym, LPG pozostaje paliwem pomostowym – łączącym elastyczność dostaw z relatywnie niską emisyjnością, zdolnym do współpracy z odnawialnymi źródłami energii poprzez rozwój bio LPG. Zrozumienie roli i znaczenia tej branży w gospodarce Polski jest warunkiem podejmowania trafnych decyzji w polityce energetycznej i gospodarczej najbliższych lat.

BARTOSZ KWIATKOWSKI

DYREKTOR GENERALNY,
POLSKA ORGANIZACJA GAZU PŁYNNEGO

Oddajemy w Państwa ręce raport, dla powstania którego inspiracją jest 30-lecie Polskiej Organizacji Gazu Płynnego. Stanowi on pierwszą w historii polskiego sektora gazu płynnego LPG próbę kompleksowej odpowiedzi na pytanie, jakie znaczenie dla polskiej gospodarki ma ta branża.

Gaz płynny w Polsce jest wszechobecny. Napędza co ósmy samochód osobowy na krajowych drogach i ogrzewa 150 tysięcy domów Polaków. Służy do przygotowania posiłków – na co dzień, na działce i przy grillowaniu, stanowiącym nasz narodowy sport. Korzysta z niego branża gastronomiczna – w piekarniach i cukierniach, w popularnych food truckach i do ogrzewania ogródków. Używają go dekarze i drogowcy przy układaniu asfaltu. W rolnictwie i przetwórstwie rolnym służy do ogrzewania szklarni i ferm hodowlanych, a także do suszenia zbiorów. Był szeroko wykorzystywany w punktach recepcyjnych dla uchodźców z Ukrainy w 2022 r. oraz przy niesieniu doraźnej pomocy powodzianom w 2024 r. W przemyśle jest zamiennikiem gazu ziemnego, pozostaje też niezbędny w produkcji całej gamy aerozoli i pianek montażowych. Zasila agregaty prądotwórcze w szpitalach czy schronach, a jako czynnik chłodniczy stosowany jest w klimatyzatorach, lodówkach, zamrażarkach i pompach ciepła.

Nie sposób pominąć kluczowej roli gazu płynnego na terenach wiejskich. Są w Polsce obszary, gdzie nie dociera infrastruktura gazowa, a sieci niskiego napięcia często ulegają awariom. Właśnie tam, na terenach trudniej dostępnych, górskich bądź słabiej zaludnionych, zalety gazu płynnego jako funkcjonalnego, powszechnie dostępnego, taniego i wygodnego źródła energii, ujawniają się w pełni. Zgodnie z deklaracjami, jakie padły podczas Europejskiego Kongresu Gazu Płynnego, który odbył się w maju 2025 r. w Katowicach, polska administracja przewiduje dla LPG szczególną rolę właśnie w tych obszarach.

Gaz płynny LPG to energia, która napędza polską codzienność. Jego znaczenie często wymyka się statystykom właśnie dlatego, że jest wykorzystywany tak szeroko. Dzięki niniejszemu raportowi poznacie Państwo pełen obraz wpływu naszej branży na gospodarkę.

Życzymy interesującej lektury!

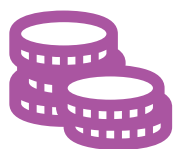
LPG W LICZBACH: JAK NAPĘDZA POLSKĄ GOSPODARKĘ

BILANS

GOSPODARKA I FINANSE

3,0 mld PLN

Łączne wpływy podatkowe
z LPG w 2024 r.
(VAT + akcyza)

1,1%

Udział LPG w dochodach
z akcyzy

299 227

Miejsz pracy związanych z LPG
– w tym 26% kobiet

72%

214 tys. osób pracuje
w sektorach związanych
z transportem

STRUKTURA RYNKU

Transport

**1 876
tys. ton**

73,8%

**Gospodarstwa
domowe**

**390
tys. ton**

15,3%

**Przetwórstwo
przemysłowe**

**198
tys. ton**

7,8%

**Pozostali
odbiorcy,
w tym
rolnictwo**

**80
tys. ton**

3,1%

TRANSPORT

3 508 041

Liczba samochodów z instalacją
LPG zarejestrowanych w Polsce
(15% całego parku)

2 538 756

Realnie jeżdżące pojazdy
na LPG – 72% wszystkich
zarejestrowanych LPG

1 876 tys. ton

Zużycie LPG w transporcie
– 74% całego rynku LPG

72%

Punkty tankowania autogazu w
Polsce (80% ze wszystkich ogólnodostępnych stacji paliwowych)

GOSPODARSTWA DOMOWE

390 tys. ton

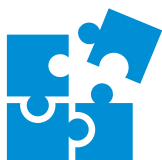
LPG zużywane
w gospodarstwach domowych

2,2%

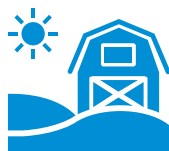
Udział LPG w zużyciu energii
finalnej w polskich domach,
zbliżony do średniej UE (2,1%)

POTENCJAŁ DEKARBONIZACJI

3,4%

Udział LPG w końcowym
zużyciu energii w Polsce

2,23 mln

Budynków mieszkalnych na wsi
pochodzi sprzed 1989 r.

1. ZNACZENIE GOSPODARCZE SEKTORA LPG

1.1. BILANS GAZU PŁYNNEGO

FACTSHEET

- **Produkcja krajowa:**
 - 1997 r. – 181 tys. ton,
 - 2024 r. – 550 tys. ton,
 - ponad 3-krotny wzrost (204%), jednak produkcja krajowa nadal pokrywa jedynie ok. 20% zapotrzebowania rynku.
- **Import LPG:**
 - 1997 r. – 738 tys. ton,
 - 2024 r. – 2,5 mln ton,
 - 3,3-krotny wzrost od 1997 r.
 - W 2025 r. główne kraje pochodzenia LPG sprowadzanego do Polski to Szwecja, Norwegia, USA i wciąż jeszcze Rosja, a w mniejszym stopniu Wielka Brytania i Niderlandy.
- **Eksport LPG:**
 - 1997 r. – 4 tys. ton,
 - 2024 r. – 667 tys. ton (ok. 1/4 krajowej produkcji),
 - Obserwowany w minionych latach wzrost eksportu wynika m.in. z tranzytowego charakteru Polski pomiędzy Wschodem i Zachodem, a także rozwojem infrastruktury logistycznej.
 - Główne kierunki reeksportu LPG z Polski to Ukraina, Niemcy, Węgry, Czechy i Słowacja, a w 2025 r. także Austria i Włochy.
- **Zużycie krajowe:**
 - 1997 r. – 911 tys. ton,
 - 2024 r. – 2,6 mln ton,
 - prawie 3-krotny wzrost o 182% w ciągu 28 lat.
- Największe przyrosty (głównie import i krajowe zużycie) miały miejsce na przełomie lat 90. i 00., gdy wraz z większą dostępnością LPG w Polsce nastąpił niezwykle szybki rozwój rynku autogazu jako bardzo konkurencyjnego cenowo paliwa transportowego.
- W 2024 r. saldo handlowe (import – eksport) ukształtowało się na poziomie 2,03 mln ton importu netto, co odzwierciedla strukturę zaopatrzenia rynku od dostawców zagranicznych.
- Na skutek 12 i 19. pakietu sankcji nastąpiło ograniczenie, a od 2026 r. całkowita eliminacja importu z Rosji i Białorusi, który został zastąpiony dostawami morskimi, przy czym głównym źródłem pochodzenia jest amerykański LPG. Udział rosyjskiego LPG spadł drastycznie z 75% w 2019 r. do 42% w 2024 r. i 14% w pierwszych 3 kwartałach 2025 r. – z perspektywą pełnego wygaszenia od końca stycznia 2026 r.

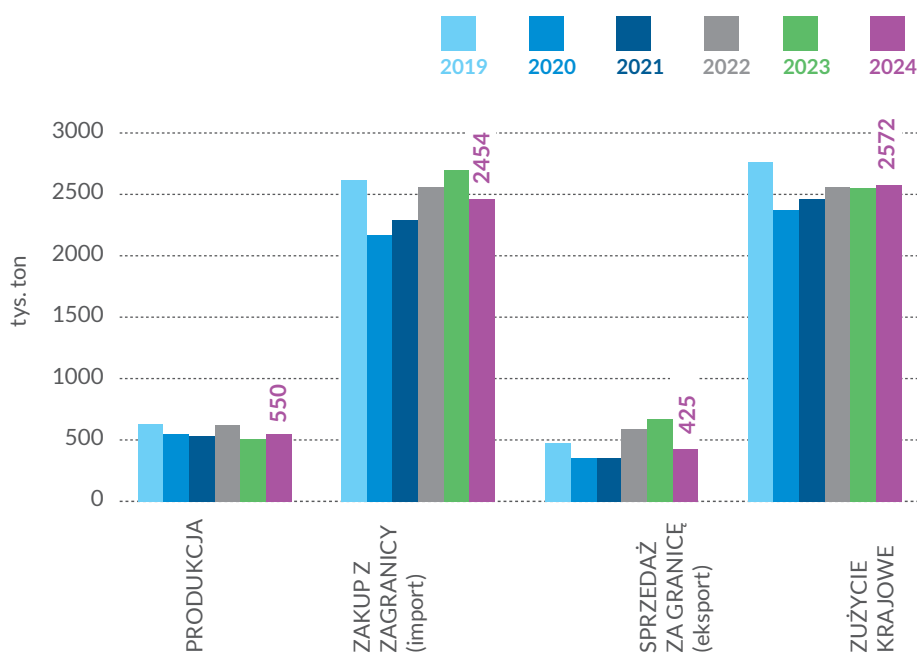

Bilans gazu płynnego w Polsce w latach 1997–2024 wskazuje na długoterminowy wzrost znaczenia LPG w gospodarce, trwale napędzany importem. Krajowe zużycie wzrosło w tym okresie z niespełna 1 mln ton do ponad 2,5 mln ton rocznie i nastąpiło upowszechnienie LPG w transporcie, ogrzewnictwie rozproszonym, przemyśle i rolnictwie.

Choć produkcja krajowa LPG zwiększyła się ponad trzykrotnie (z 181 do 550 tys. ton w 2024 r.), jej udział w pokryciu zapotrzebowania pozostaje na poziomie ok. 20%, a import od lat odpowiada za około 80% podaży LPG w Polsce.

Lata 2022–2023 charakteryzowały się wyraźnym wzrostem eksportu, który osiągnął rekordowy poziom w latach 2023–2024 (odpowiednio 584 i 667 tys. ton). Był on w znacznej mierze związany z obsługą dużego rynku ukraińskiego po wybuchu wojny i czasowym wykorzystaniem Polski jako kluczowego korytarza dostaw. W 2024 r. wraz z rozwojem alternatywnych, tańszych tras logistycznych na Ukrainę przez Rumunię i Turcję, wielkość dostaw LPG z Polski spadła do poziomu 425 tys. ton (-36% r/r) i w roku 2025 spadała dalej.

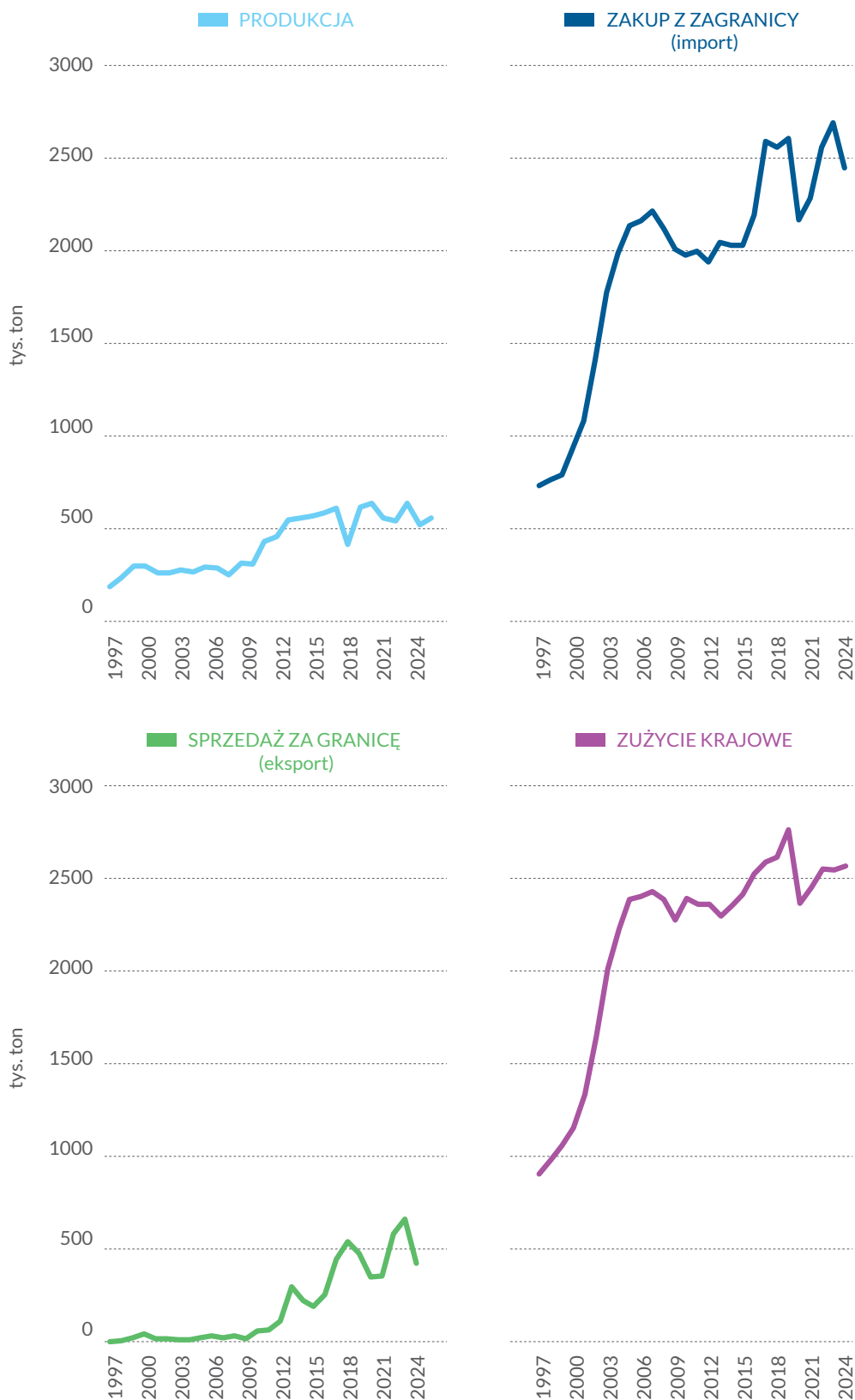
Wykres 1. Bilans gazu płynnego (LPG) 2019–2024.

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS i gov.pl.

Wykres 2. Bilans gazu płynnego (LPG) 1997-2024.

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS i gov.pl.

Kluczowym czynnikiem kształtującym bilans rynku LPG po 2022 r. były pakiety sankcyjne wobec Rosji, które doprowadziły do fundamentalnej zmiany modelu zaopatrzenia. Import ze Wschodu (Rosja, Białoruś) został zastąpiony dostawami morskimi ze Skandynawii (głównie Szwecja) oraz portów ARA, za którymi stoją przede wszystkim dostawy z USA.

Po wejściu w życie w grudniu 2024 r. 12. pakietu sankcji, udział LPG rosyjskiego na polskim rynku spadł do poziomu ok. 14%.

Wśród towarów objętych embargo znalazł się wówczas gaz płynny LPG, sprowadzany na terytorium Unii Europejskiej pod następującymi kodami celnymi:

- CN 2711 12 - propan skroplony,
- CN 2711 13 - butany skroplone z wyjątkiem n-butanu i izobutanu o czystości >95%,
- CN 2711 14 - etylen, propylen, butylen i butadien skroplone,
- CN 2711 19 - węglowodory gazowe, skroplone, gdzie indziej niesklasyfikowane.

Gaz LPG nie jest bowiem produktem jednorodnym, ma on charakter mieszaniny propanu i butanu, z możliwymi niewielkimi domieszkami innych lekkich węglowodorów. Z 12. pakietu sankcji wyłączony został kod celny CN 2901 1000 (węglowodory alifatyczne nasycone – w tym n-butan o czystości >95% i izobutan) ze względu na jego uprzednie ograniczone zastosowanie w celach energetycznych.

W odpowiedzi na znaczny wzrost w 2024 r. importu z Rosji produktu CN 2901 1000 i doniesienia o wykorzystaniu go w charakterze komponentu paliw, Unia Europejska zdecydowała się objąć także tę grupę sankcjami. Uchwalony w październiku 2025 r. tzw. 19. pakiet sankcji zmierza do pełnego wygaszenia importu gazu LPG z Rosji od 2026 r.

W konsekwencji polski rynek LPG wszedł w nową fazę rozwoju: z rynku tranzytowego stał się stabilnym wolumenowo rynkiem silnie zintegrowanym z europejską infrastrukturą logistyczną. Bilans gazu płynnego po 2022 r. należy więc interpretować nie jako kontynuację wcześniejszych trendów, a całkowicie nowe otwarcie, przestawienie rynku polskiego na dostawy z kierunków zachodnich, integrację z rynkiem światowym oraz zachodni benchmark cenowy. Rok 2025, kiedy uwidoczniły się skutki europejskich sankcji na gaz z Rosji, należy traktować jako nowy punkt odniesienia dla bezpieczeństwa energetycznego i struktury handlu LPG w Polsce.

■ Tabela I. Bilans gazu płynnego (LPG) 1997-2024 – tys. t.

ROK	PRODUKCJA	ZAKUP Z ZAGRANICY (import)	SPRZEDAŻ ZA GRANICĘ (eksport)	ZMIANA ZAPASÓW	ZUŻYCIĘ KRAJOWE
1997	181	738	4	4	911
1998	225	770	9	4	982
1999	290	797	24	0	1 063
2000	291	933	47	20	1 157
2001	254	1 088	17	-12	1 337
2002	255	1 412	17	-1	1 651
2003	269	1 779	12	21	2 015
2004	259	1 989	14	2	2 232
2005	284	2 140	25	10	2 389
2006	282	2 168	35	8	2 407
2007	243	2 221	25	8	2 431
2008	307	2 124	38	2	2 391
2009	298	2 015	18	14	2 281
2010	424	1 982	60	-49	2 395
2011	446	2 000	67	12	2 367
2012	539	1 945	114	6	2 364
2013	548	2 052	301	0	2 299
2014	560	2 032	225	8	2 359
2015	575	2 035	196	-6	2 420
2016	601	2 196	259	12	2 526
2017	408	2 595	448	-39	2 594
2018	605	2 562	545	3	2 619
2019	630	2 613	479	-1	2 765
2020	551	2 169	355	-4	2 369
2021	532	2 289	358	9	2 454
2022	626	2 561	584	47	2 556
2023	511	2 697	667	-7	2 548
2024	550	2 454	425	7	2 572
1997-2024	204%	233%	10 525%	75%	182%

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS i gov.pl.

1.2. ZUŻYCIE LPG

FACTSHEET

- Bezpośrednie zużycie energii w Polsce (2024): 3 477 504 TJ (+0,7% r/r) – w tym gaz ciekły (LPG): 116 988 TJ (+0,7% r/r), co odpowiada 2 572 tys. ton i stanowi 3,4% całkowitego zużycia energii końcowej.
- **Długoterminowo zużycie LPG wzrosło** w Polsce z 911 tys. ton w 1997 r. do 2 572 tys. ton w 2024 r.
- Profil użytkowy LPG w Polsce (2024):
 - 74% zużycia – transport,
 - 26% – pozostałe sektory, w tym cele grzewcze i przemysłowe (gospodarstwa domowe, przemysł przetwórczy, rolnictwo).
- **LPG ma duże znaczenie systemowe i pozostaje trzecim najważniejszym paliwem płynnym w polskiej gospodarce** – obok oleju napędowego i benzyny.

W 2024 r. LPG odpowiadał za 3,4% końcowego zużycia energii w Polsce i utrzymuje trwałą pozycję jako jedno z kluczowych paliw płynnych w krajowym miksie energetycznym, wykorzystywane na obszarach z niedostatecznie rozwiniętą infrastrukturą sieciową. Łączny wolumen zużycia wyniósł 2,57 mln ton, utrzymując się na poziomie zbliżonym do rekordowych wartości z lat 2018–2019 i potwierdzając stabilizację rynku po pandemicznych i cenowych zaburzeniach z początku dekady.

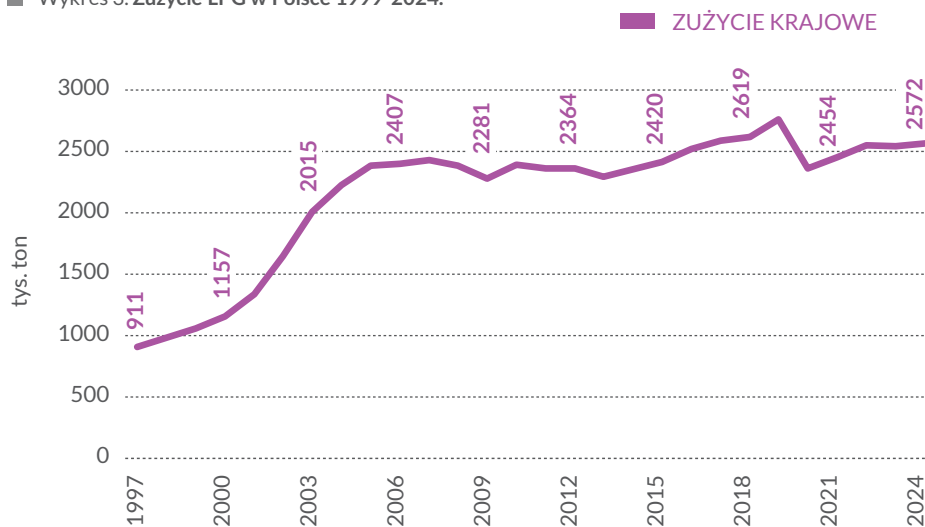
Dominującym obszarem wykorzystania LPG pozostaje transport, który zużywa blisko 1,88 mln ton rocznie. Gaz płynny odpowiada za 8,4% energii wykorzystywanej w tym sektorze, czyniąc Polskę jednym z największych – obok Włoch – rynków autogazu w Unii Europejskiej.

LPG odgrywa istotną rolę również poza transportem, gdzie znajduje zastosowanie w gospodarstwach domowych, przemyśle i rolnictwie. Łącznie sektory te zużywają ok. 0,6–0,8 mln ton LPG rocznie, głównie do celów grzewczych oraz technologicznych. LPG pełni funkcję paliwa pomocowego i substytucyjnego, szczególnie na obszarach pozbawionych dostępu do sieci gazowej oraz tam, gdzie elektryfikacja procesów jest technicznie lub ekonomicznie ograniczona.

Uniwersalność zastosowań, łatwość magazynowania i transportu oraz relatywnie niska emisyjność sprawiają, że LPG pozostaje ważnym elementem krajowego miksu energetycznego, zapewniając elastyczność i bezpieczeństwo energetyczne w sektorach trudnych do dekarbonizacji.

Wykres 3. Zużycie LPG w Polsce 1999-2024.

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS i gov.pl.

Tabela II. Zużycie LPG na tle całkowitego zużycia energii w gospodarce oraz w podziale na sektory (2024).

	ROK	ENERGIA OGÓŁEM TJ	GAZ CIEKŁY (LPG) TJ	EKWIWALENT tys. t	UDZIAŁ W SEKTORZE %
Zużycie bezpośrednie	2024	3 477 504	116 988	2 543	3,4%
Rolnictwo (A)	2024	129 449	1 840	40	1,4%
Górnictwo i wydobywanie (B)	2024	63 596	219	5	0,3%
Przetwórstwo przemysłowe (C)	2024	946 222	9 093	198	1,0%
Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i ciepłą wodę (D)	2024	112 472	17	0	0,0%
Dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami; rekultywacja (E)	2024	29 289	96	2	0,3%
Budownictwo (F)	2024	69 089	118	3	0,2%
Transport (H)	2024	1 033 109	86 285	1 876	8,4%
Gospodarstwa domowe	2024	820 912	17 940	390	2,2%
Pozostali odbiorcy	2024	273 373	1 380	30	0,5%

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

1.3. MIEJSCA PRACY

FACTSHEET

- LPG nie występuje jako odrębna branża w klasyfikacji PKD/NACE. Działalności związane z LPG są rozproszone w wielu sektorach – od rafinacji, przez logistykę, po produkcję metalowych zbiorników i butli oraz obsługę instalacji LPG w samochodach. Dlatego zatrudnienie należy traktować jako bezpośrednie, łącznie z wpływem pośrednim i indukowanym, który odzwierciedla szerokie wykorzystanie LPG w gospodarce.
- **Branże, w których LPG stanowi istotną część działalności to:**
 - 19.20 – Rafinacja ropy: produkcja propanu, butanu, gazów rafineryjnych.
 - 20.11 – Produkcja gazów technicznych do wykorzystania przemysłowego.
 - 20.14 – Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych.
 - 25.29 – Produkcja zbiorników do przechowywania autogazu.
 - 25.91 – Produkcja zbiorników <= 300 litrów: butle LPG.
 - 29.31 – Produkcja wyposażenia elektrycznego i elektronicznego do pojazdów silnikowych.
 - 33.11 – Naprawa wyrobów metalowych: serwis zbiorników i cystern.
 - 45.20 – Konserwacja i naprawa pojazdów, w tym warsztaty instalujące i serwisujące instalacje LPG.
 - 46.71 – Handel hurtowy paliwami: obrót LPG, propanem, butanem.
 - 47.30 – Stacje paliw: sprzedaż autogazu.
 - 47.78 – Gaz w butlach.
 - 52.10 – Magazynowanie.
- Te sektory generują pełne spektrum miejsc pracy powiązanych z LPG – od produkcji i inżynierii, po detal i usługi.
- **Łącznie sektory związane z LPG zatrudniają 299 tys. osób**, w tym 26% kobiet (77 tys.) i 74% mężczyzn (222 tys.). Łączne zatrudnienie w sektorach związanych z LPG odpowiada za 2,0% wszystkich zatrudnionych w gospodarce.
- **Największym pracodawcą jest sektor motoryzacyjny i branże powiązane z nim.**
 - Konserwacja i naprawa pojazdów (45.20) zatrudnia 138,5 tys. osób – 46% wszystkich pracujących w branżach związanych z LPG, gdzie w Polsce funkcjonuje ok. 22 tys. warsztatów samochodowych.
 - Dodatkowo do sektora powiązanych z transportem zaliczają się produkcja zbiorników: butle LPG, zbiorniki do autogazu (25.29, 25.91) – 12,5 tys., 4,2%; produkcja wyposażenia elektrycznego i elektronicznego do pojazdów silnikowych (29.31) – 20,6 tys. 6,9%, ich serwisowanie (33.11) – 10,5 tys., 3,5%; a także sprzedaż detaliczna autogazu (47.30) – 32,2 tys., 10,8%. Łącznie sektory związane z transportem i jego obsługą odpowiadają za 214 tys. zatrudnionych, a więc 72% w branżach powiązanych z LPG.

Rynek LPG nie stanowi w klasyfikacji PKD/NACE odrębnego, jednolitego sektora gospodarki. Produkcja, magazynowanie, dystrybucja, logistyka, instalacja i sprzedaż LPG są rozproszone w wielu gałęziach gospodarki, które – choć mają często inne podstawowe funkcje – obejmują także czynności związane z LPG. Oznacza to, że nie istnieje jedna kategoria statystyczna, która pozwalałaby uchwycić zatrudnienie „w sektorze LPG”, ponieważ LPG przenika przez wiele sektorów gospodarki i zatrudnienie z nim związane to suma działalności rozproszonych – od produkcji LPG, dystrybucję, a także związaną z nimi produkcję sprzętu do jego obsługi (zbiorniki, butle), po instalację autogazu i sprzedaż na stacjach.

Z tego powodu szacowanie liczby miejsc pracy wymaga podejścia pośredniego: identyfikujemy branże, które obejmują LPG jako część swojej działalności i analizujemy zatrudnienie w tych sektorach jako efekt pośredni i indukowany wpływu LPG na gospodarkę. To podejście jest zgodne z praktyką analiz sektorowych stosowanych dla paliw, chemikaliów czy energii, które również przenikają wiele działalności gospodarczych i nie występują jako osobne klasy PKD.

LPG jest paliwem wykorzystywanym w różnych zastosowaniach: jako produkt rafinacji ropy i surowiec petrochemiczny, paliwo transportowe (autogaz), gaz butlowy dla gospodarstw i usług, paliwo procesowe w przemyśle i rolnictwie, paliwo dystrybuowane w sieciach lokalnych.

Uwzględniając wszystkie zastosowania i branże (por. Tabela 3 i Załącznik 1), na podstawie danych GUS oceniamy, że na początku 2025 r. w Polsce pracowało w nich 299 tys. osób. Nie jest to liczba zatrudnionych w sektorze LPG, tylko liczba zatrudnionych w gałęziach gospodarki, w których LPG jest istotnym komponentem działalności. Metodologicznie jest to szacunek wpływu pośredniego i indukowanego, wynikającego z szerokiego włączenia LPG w działalności gospodarcze. Największy wpływ zatrudnieniowy dotyczy transportu i usług motoryzacyjnych, co jest spójne z głównymi obszarami zużycia LPG w Polsce, gdzie zatrudnienie związane z sektorem transportu i motoryzacji odpowiada za 72% zatrudnionych związanych z branżą LPG.

■ Schemat 1. Sektory związane z LPG.

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych Gofin.

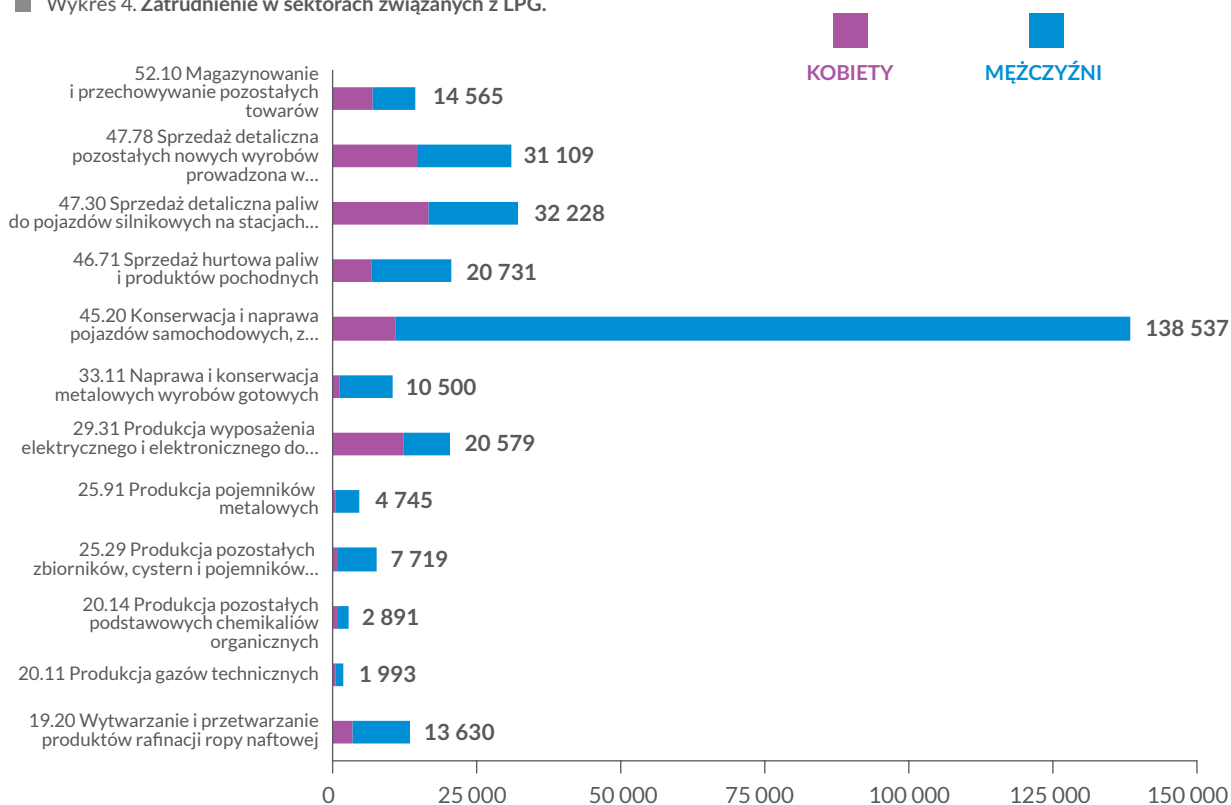

■ Tabela III. Zatrudnienie w sektorach związanych z LPG¹.

	OGÓŁEM	W TYM KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
19.20 Wytwarzanie i przetwarzanie produktów rafinacji ropy naftowej	13 630	3 549	10 081
20.11 Produkcja gazów technicznych	1 993	601	1 392
20.14 Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych	2 891	934	1 957
25.29 Produkcja pozostałych zbiorników, cystern i pojemników metalowych	7 719	1 057	6 662
25.91 Produkcja pojemników metalowych	4 745	683	4 062
29.31 Produkcja wyposażenia elektrycznego i elektronicznego do pojazdów silnikowych	20 579	12 385	8 194
33.11 Naprawa i konserwacja metalowych wyrobów gotowych	10 500	1 249	9 251
45.20 Konserwacja i naprawa pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli	138 537	10 957	127 580
46.71 Sprzedaż hurtowa paliw i produktów pochodnych	20 731	6 808	13 923
47.30 Sprzedaż detaliczna paliw do pojazdów silnikowych na stacjach paliw	32 228	16 862	15 366
47.78 Sprzedaż detaliczna pozostałych nowych wyrobów prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach	31 109	14 870	16 239
52.10 Magazynowanie i przechowywanie pozostałych towarów	14 565	7 122	7 443
Razem	299 227	77 077	222 150
%	100%	26%	74%

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

■ Wykres 4. Zatrudnienie w sektorach związanych z LPG.

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

¹ Szczegółowe opisy działalności sektorów w załączniku 1.

1.4. WPŁYWY PODATKOWE

FACTSHEET

- **Stabilny i systematyczny wkład branży LPG w budżet państwa.** Wpływy podatkowe z LPG w latach 2020–2024 utrzymują się w przedziale **2,2–3,0 mld zł rocznie**.
- LPG jest więc dojrzałym, przewidywalnym i powtarzalnym źródłem wpływów, które nie generuje dużych wahań fiskalnych mimo kryzysów energetycznych czy zmian cen.
- Wpływy podatkowe z branży LPG to 0,48-0,60% całkowitych dochodów budżetowych, w tym ponad 1% z tytułu akcyzy.
- Akcyza odpowiada za 0,6–1,0 mld zł rocznie (19-41% łącznych wpływów z LPG).
- VAT z LPG to ok. 2,0–2,4 mld zł rocznie w ostatnich 3 latach, co stanowiło 59–81% łącznych wpływów z LPG.
- W 2022 roku zanotowano specyficzny spadek wpływów akcyzowych:
 - akcyza spadła do 567 mln zł, najniżej w analizowanym okresie – wskutek czasowego obniżenia stawki (387 zł/1000 kg),
 - jednocześnie wysoka cena LPG spowodowała, że VAT osiągnął 2,444 mld zł, co utrzymało łączny poziom wpływów na 3,011 mld zł,
 - system podatkowy LPG wykazał odporność: spadki akcyzy zostały częściowo zrekompensowane rosnącą bazą VAT.
- **W 2023 r. wpływy podatkowe z LPG osiągnęły 3,045 mld zł – najwyższy poziom w historii:**
 - Akcyza: 944 mld zł
 - VAT: 2,102 mld zł
- To efekt:
 - odbudowy zużycia LPG po pandemii,
 - wysokich cen średnich (3 586 zł/t),
 - pełnego przywrócenia stawek akcyzy (do 659 zł/1000 kg) po obniżkach z 2022 r.

Rynek LPG dostarcza budżetowi stabilne, przewidywalne i odporne na zawirowania wpływy podatkowe na poziomie ok. 3 mld zł rocznie, stanowiące ok. 0,5-0,6% dochodów państwa, w tym ponad 1% z tytułu akcyzy. Z punktu widzenia finansów publicznych LPG jest niewielkim, ale solidnym i stabilnym filarem systemu podatkowego.

W ciągu minionej dekady LPG wyróżniał się niską zmiennością cen w czasie. Do roku 2020 ceny detaliczne gazu płynnego utrzymywały się na poziomie ok. 1,8-2,2 zł/l, przy niewielkiej korekcie wobec załamania popytu na paliwa podczas pandemii.

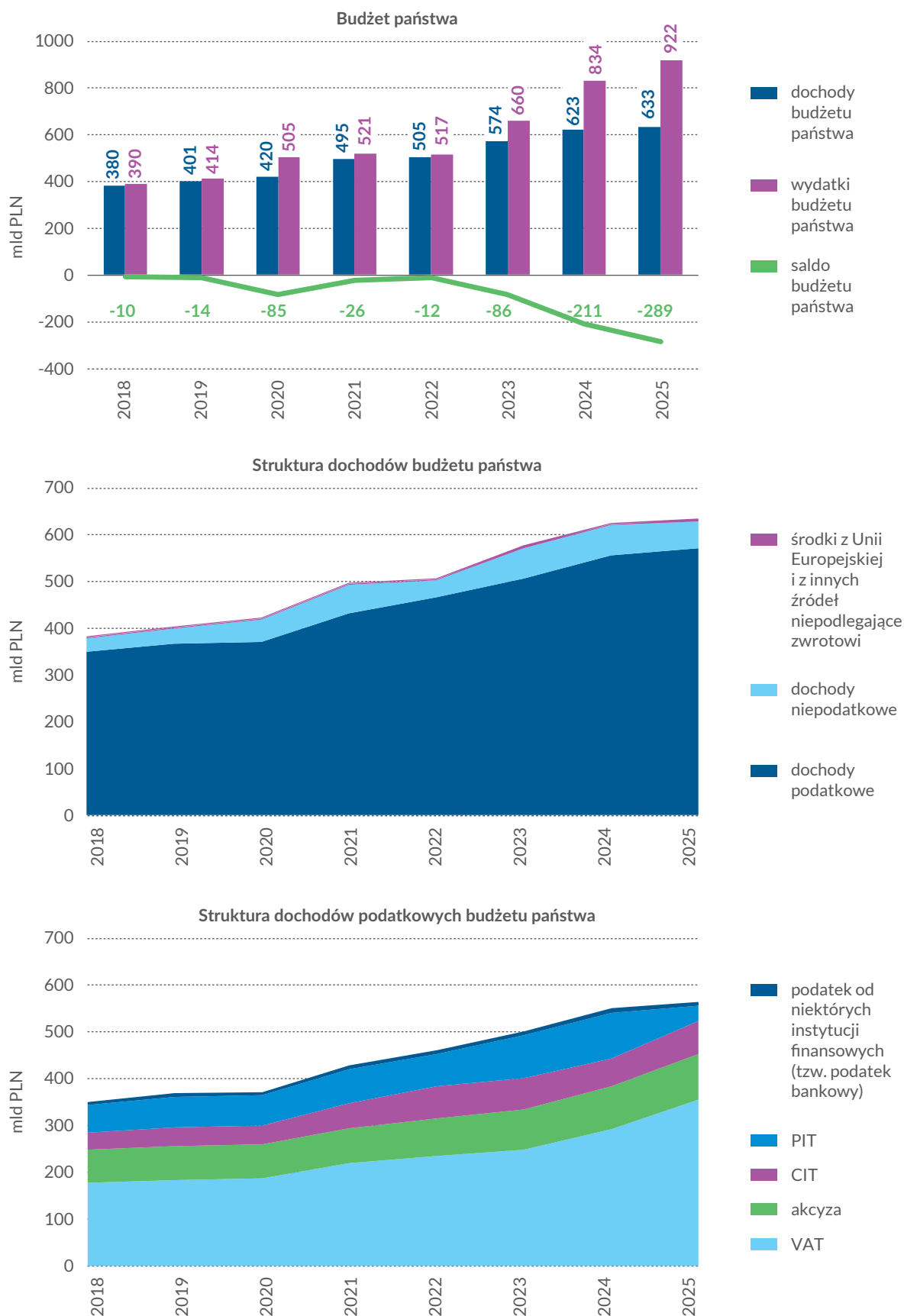
W latach 2021-2022 zaobserwowano wyraźny trend wzrostowy z kulminacją na poziomie niemal 3,50 zł/l po szoku cenowym na rynkach energii, przy czym wpływ kryzysu energetycznego był na rynku LPG znacznie mniejszy, niż np. w przypadku gazu ziemnego. Było to z jednej strony efektem znacznie niższego bazowego poziomu popytu na gaz płynny, a z drugiej odmiennej logistyki: LPG jest ze względu na swoje własności znacznie łatwiejszy w transporcie, magazynowaniu i dywersyfikacji dostaw niż gaz ziemny.

Lata 2023-2024 przyniosły kolejną korektę cen w dół, choć nowy poziom odniesienia jest wyższy niż przed pandemią.

Historyczne dane o cenach dowodzą, że przychody podatkowe z rynku gazu płynnego LPG są bardzo stabilne i łatwe do prognozowania w porównaniu do innych nośników energii, tak w sektorze transportowym, jak i – w szczególności – w sektorze grzewczym.

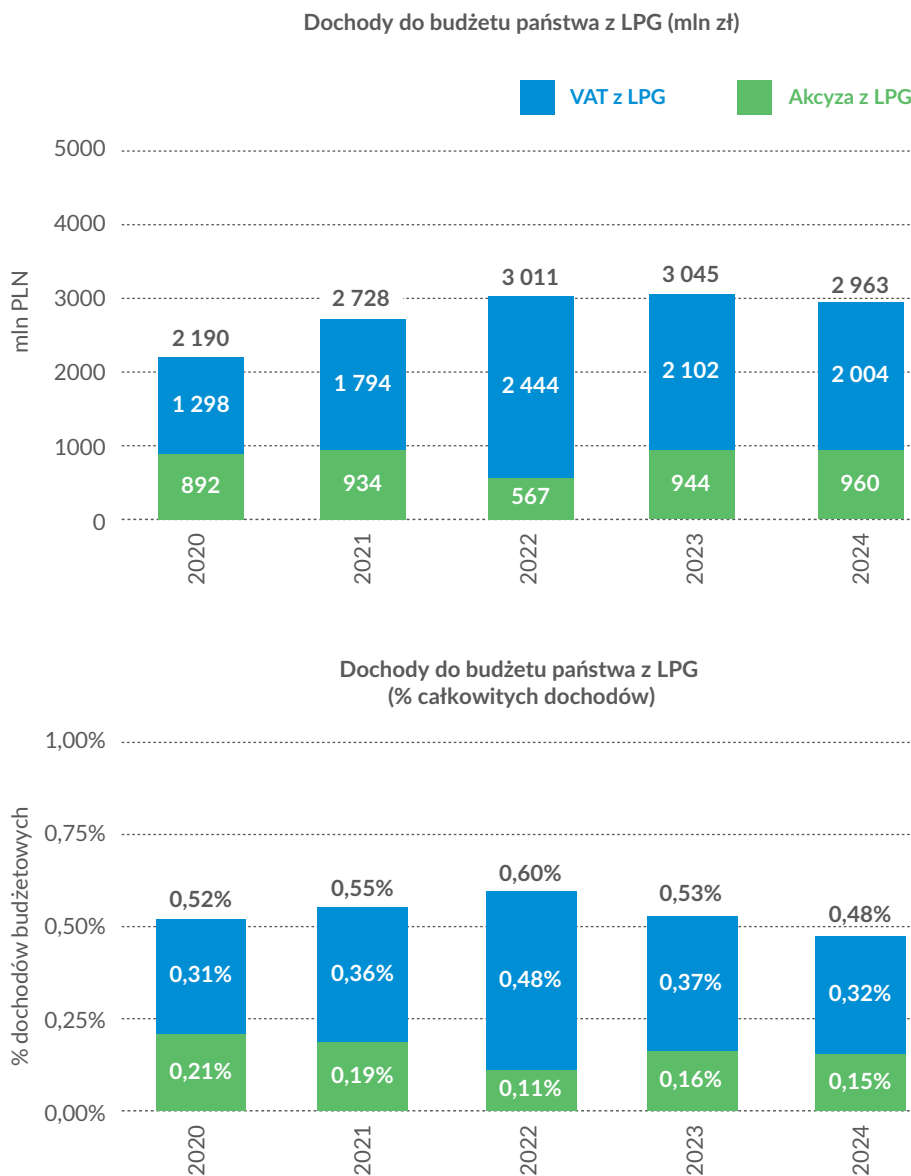
Wykres 5. Najważniejsze kategorie budżetu państwa.

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS oraz Ministerstwa Finansów.

Wykres 6. Dochody z LPG w budżecie państwa².

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS oraz Ministerstwa Finansów.

² Założenia:

Rok	Akcyza z LPG (mln zł)	VAT z LPG (mln zł)	Razem (mln zł)
2020	892	1 298	2 190
2021	934	1 794	2 728
2022	567	2 444	3 011
2023	944	2 102	3 045
2024	960	2 004	2 963

OPŁATA PALIWOWA

Opłata paliwowa jest obowiązkowym obciążeniem fiskalnym nakładanym na paliwa silnikowe i gazy (w tym LPG) w momencie powstania zobowiązania w podatku akcyzowym. W praktyce jest ona doliczana do ceny paliwa, podobnie jak akcyza i VAT i ponoszona przez użytkowników końcowych.

Opłata paliwowa dla LPG w 2024 roku:

- Wpływy z LPG: ok. 635 mln zł
- Udział LPG w łącznych wpływach z opłaty paliwowej: 6,5%

Opłata ta nie zasila bezpośrednio budżetu państwa, lecz trafia do funduszy celowych zarządzanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK), a podział środków z opłaty paliwowej jest następujący:

- 76,9% – Krajowy Fundusz Drogowy (KFD)
- 19,45% – Fundusz Kolejowy (FK)
- 3,65% – Fundusz Rozwoju Przewozów Autobusowych.

Łączne wpływy z opłaty paliwowej w 2024 r. wyniosły ok. 9,8 mld zł, z czego zdecydowana większość została przeznaczona na rozwój i utrzymanie infrastruktury drogowej i kolejowej. **Oznacza to, że użytkownicy LPG realnie współfinansują system drogowy i kolejowy w Polsce.** Od 1 stycznia 2026 r. nastąpi podwyżka stawek opłaty paliwowej dla paliw transportowych o około 4% w porównaniu z rokiem 2025.

■ Stawki opłaty paliwowej dla paliw transportowych.

	2025	zmiana r/r	2026
Benzyny Pb98, Pb95	202,20 zł / 1000 l	+4%	210,27 zł / 1000 l
ON	436,07 zł / 1000 l	+4%	453,52 zł / 1000 l
LPG	246,87 zł / 1000 kg	+4%	256,75 zł / 1000 kg

1.5. IMPORT / EKSPORT

1.5.1. KATEGORIE PRODUKTÓW

FACTSHEET

- **Import:**
 - 2024: 2,54 mln ton,
 - I-VIII 2025: 1,50 mln ton (-11% r/r),
 - I-VIII 2024: 1,69 mln ton.
- **Eksport:**
 - 2024: 442 tys. ton,
 - I-VIII 2025: 195 tys. ton (-32% r/r),
 - I-VIII 2024: 313 tys. ton.
- **Od 2025 r. nastąpiła zmiana modelu importu.** Jego koncentracja w dwóch grupach towarowych – Propan 90–99% i gotowej do wykorzystania w charakterze autogazu mieszaniny propan-butan, które odpowiadały łącznie za ok. 80% wolumenu importu, przesunęła ciężar w stronę propanu, który dominuje w strukturze importu i odpowiada za 64% (I-VIII 2025 r.) wobec 48% w 2024 roku.
- Udział odpowiadających za największą część importu LPG z Rosji mieszanin propan-butan (CN 2711 19 00) w imporcie spadł z 35% w 2024 r. do zaledwie 7% w 2025 r. (I-VIII). Załamanie importu mieszanek w 2025 r. było efektem wejścia w życie 12. pakietu sankcji UE na Rosję.
- W 2025 r. import mieszanek wykorzystywanych przede wszystkim na rynku transportowym został zastąpiony wytwarzaniem ich już na terytorium Polski z importowanych komponentów (propanu technicznego oraz czystych frakcji butanowych).
- W 2025 r. (dane za I-VIII) wolumeny importu spadły o 11% r/r, a eksportu aż o 32%. Jest to efekt zarówno mniejszych wolumenów sprowadzanych do kraju, jak i malejącego reeksportu, w przeszłości opartego głównie na mieszkankach.
- Od 2025 r. następuje rekonstrukcja łańcucha dostaw – blendowanie mieszanin propan-butan przeniesiono do Polski, wzrosła rola terminali morskich.

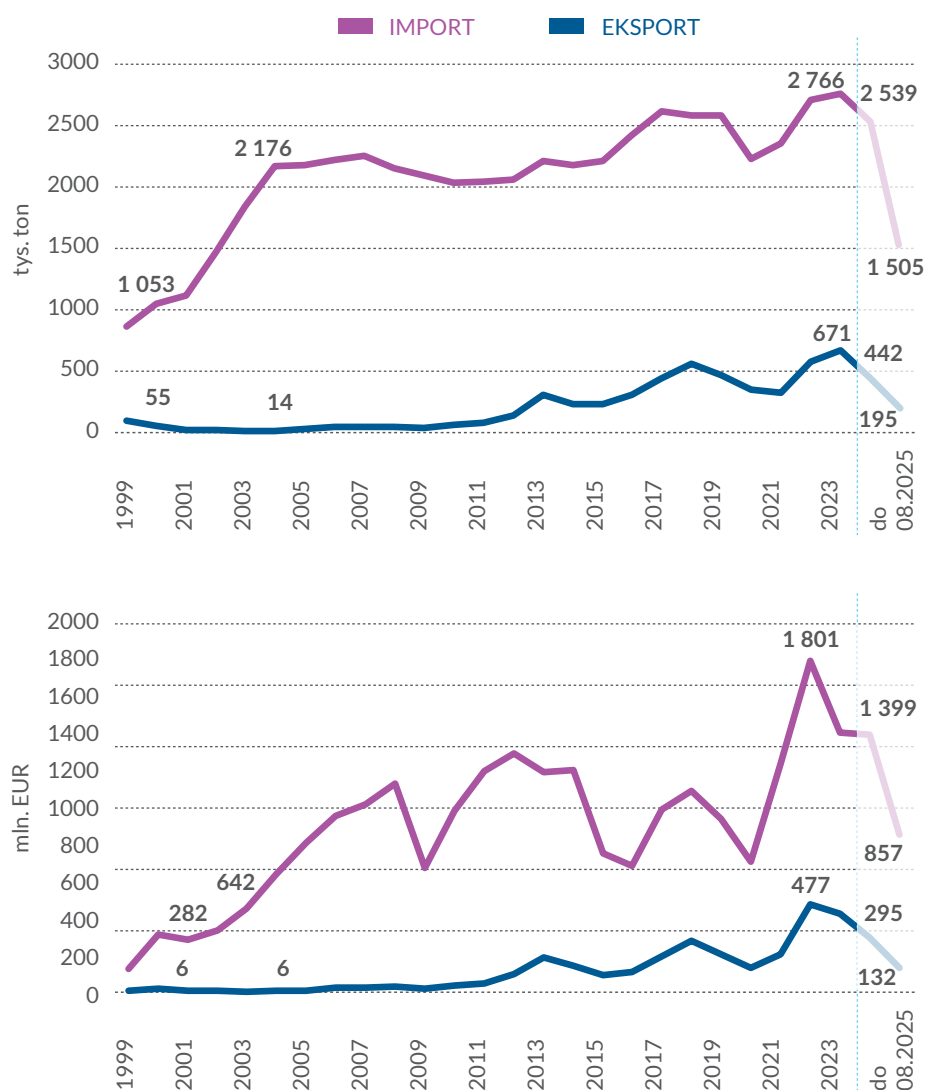
Polski rynek LPG jest w wysokim stopniu uzależniony od importu – wolumeny sprowadzane do kraju są 5-6-krotnie większe niż eksport, co wynika z ograniczonych zasobów krajowych oraz dużej roli LPG w sektorze transportu.

Struktura polskiego importu LPG w 2025 r. przeszła największą zmianę od dwóch dekad. Dane za I–VIII 2025 r. pokazują, że dotychczasowy model oparty na imporcie gotowych mieszanin propan–butan (CN 2711 19 00) praktycznie przestał istnieć. W 2024 r. mieszanki odpowiadały za 35% importu (wobec 50–55% po 2016 roku), w 2025 r. ich udział spadł do zaledwie 7%. Było to konsekwencją wejścia w życie embargo na import gazu rosyjskiego, którego największą część stanowiły mieszaniny gotowe do wykorzystania w sektorze transportu drogowego.

Równolegle gwałtownie wzrosło znaczenie propanów czystych i technicznych, które łącznie stanowią obecnie 64% całego importu LPG, a w 2025 r. (I–VIII) ich import zwiększył się o 30% r/r. Propan techniczny trafia do Polski przede wszystkim drogą morską i obecnie jest mieszany na terytorium kraju z frakcjami butanowymi z innych kierunków. Zgodnie z polskimi normami technicznymi, LPG sprzedawany na stacjach paliw musi zawierać co najmniej 20% propanu.

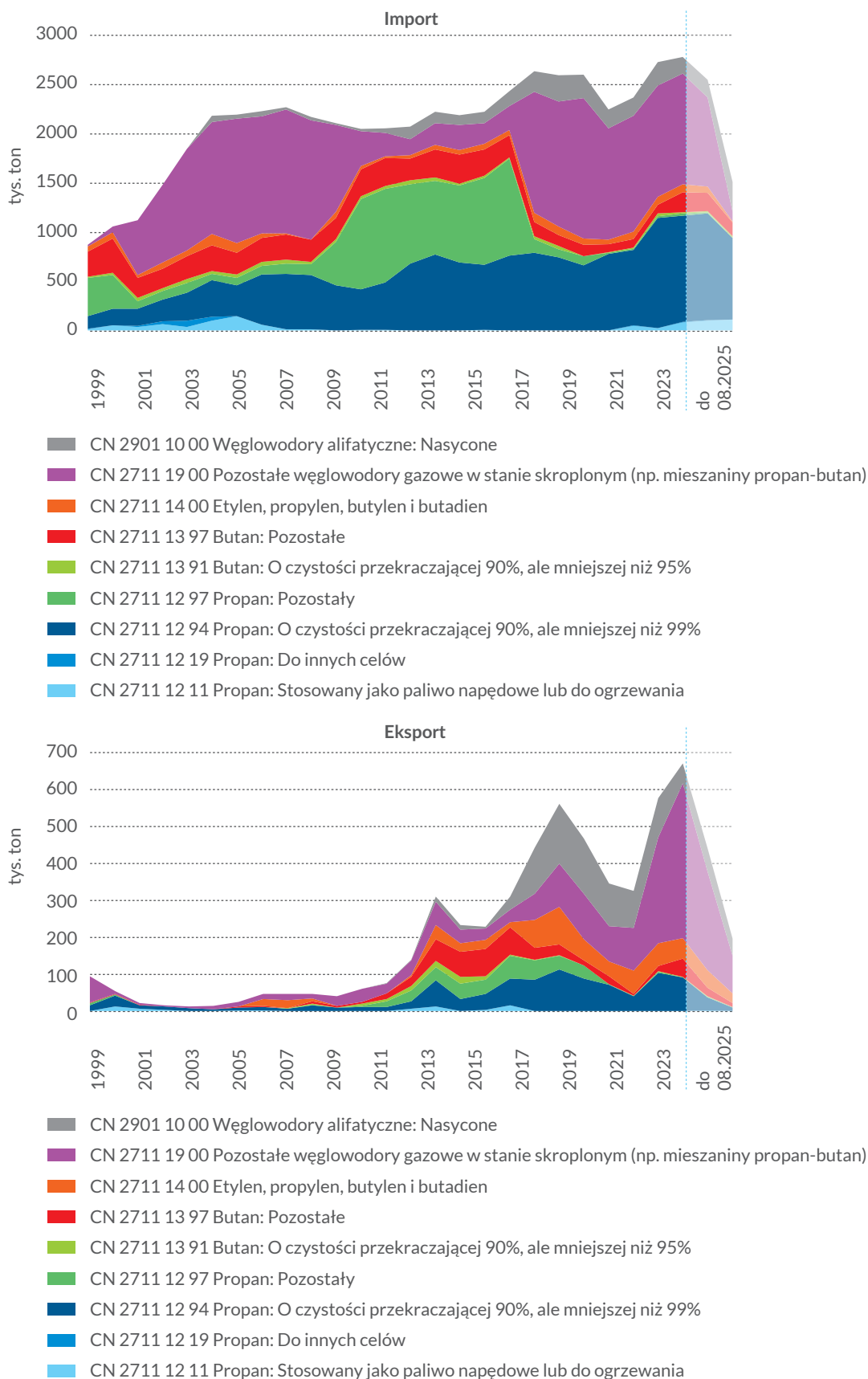
■ Wykres 7. Import i eksport LPG w ujęciu ilościowym (tys. ton) oraz wartościowym (mln EUR) – 1999–2025 (I–VIII).

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych Eurostat.

Wykres 8. Import i eksport LPG według kategorii produktów (tys. ton) – 1999-2025 (I-VIII).

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych Eurostat.

1.5.2. DYWERSYFIKACJA GEOGRAFICZNA

FACTSHEET

- Przez ponad 20 lat polski rynek LPG był uzależniony od importu ze Wschodu (Rosja–Białoruś–Kazachstan) na poziomie 70-85% importu.
- **Od 2019 r. postępuje spadek importu z kierunków wschodnich.** Białoruś i Kazachstan praktycznie znikają z rynku: odpowiednio 0,1% i 2,9% udziału w imporcie w 2025 r. (I-VIII). Spadek importu z Rosji (z 75% do 14%) przechodzi dwie fazy:
 - I faza (2019–2024): spadek z 75% do 42% – związany głównie z uruchomieniem alternatywnych kanałów dostaw przez terminale morskie (ARA, Skandynawia).
 - II faza (2025-obecnie): gwałtowne załamanie importu z Rosji po wejściu w życie 12. pakietu sankcji (grudzień 2024)– do 14% w 2025 roku (I-VIII).
- **USA stają się faktycznym głównym dostawcą LPG do Polski:**
 - Amerykański gaz zastępuje dostawy z kierunków wschodnich, a znaczny wzrost importu LPG do Polski pochodzi w 2025 r. ze Szwecji (24%), Niderlandów (13%) i Belgii (8%), skąd następuje reeksport amerykańskiego LPG przeładowywanego w portach ARA (Amsterdam–Rotterdam–Antwerpia) i w szwedzkich portach Karlshamn, Göteborg, Stenungsund.
 - Te trzy kierunki (Szwecja, Niderlandy, Belgia) odpowiadają w 2025 r. za 45% całego importu.
- **Polski rynek LPG w efekcie europejskich sankcji w latach 2022–2025 przeszedł największą transformację w swojej historii:** od rynku zdominowanego przez Rosję (75%) do rynku zdywersyfikowanego, na którym ceny kształtują dostawy amerykańskie (45%) oraz partnerzy unijni.
- **Na wzrost dywersyfikacji wpłynął rozwój logistyki morskiej, który przyczynił się do poprawy bezpieczeństwa źródeł dostaw.** Rynek LPG w Polsce przechodzi aktualnie drogę, którą Polska przeszła już w ostatnich latach w dostawach ropy naftowej i gazu ziemnego – w kierunku najbardziej zdywersyfikowanej i najbezpieczniejszej struktury dostaw w historii.

Rynek LPG w Polsce przeszedł w latach 2019–2025 głęboką zmianę geograficzną w zakresie dostaw. Jeszcze kilka lat temu – w 2019 r. – Polska była jednym z najbardziej uzależnionych od Rosji rynków LPG w Europie, z udziałem dostaw rosyjskich sięgającym 75% całkowitego importu. Rozwój terminali morskich oraz otwarcie nowych dróg importowych zapoczątkowało pierwszy etap dywersyfikacji i w latach 2019-2024 udział importu z Rosji zmalał do 42%. Obserwowany w tym samym okresie spadek importu z Kazachstanu związany był z polityką samego eksportera. Po tzw. zamieszkach styczniowych w 2022 r., spowodowanych wzrostem cen autogazu na rynku krajowym, które doprowadziły do upadku rządu, kraj ten wprowadził daleko idące ograniczenia eksportowe.

Drugi etap nastąpił po grudniu 2024 r., gdy wszedł w życie 12. pakiet sankcji, który ostatecznie objął także LPG. Skutki są natychmiastowe i widoczne już w danych za I–VIII 2025 r.: udział Rosji spadł do ok. 14%, a rynek przeszedł na import z nowych kierunków.

Od 2025 r. głównymi kierunkami dostaw są Szwecja oraz porty ARA (Niderlandy, Belgia).

Znaczna część tego kierunku importu to tzw. „Efekt Rotterdamski”. Oznacza to, że w statystykach jako kraj pochodzenia widnieje państwo, w którego porcie nastąpiło przeładunkowe wprowadzenie do UE (huby logistyczne), natomiast pierwotnym producentem w przypadku LPG są Stany Zjednoczone, a amerykański gaz płynny jest transportowany tankowcami do portów:

- ARA (Amsterdam–Rotterdam–Antwerpia),
- Portów w Szwecji (Karlshamn, Göteborg, Stenungsund).

W efekcie około 45% importu LPG do Polski w 2025 r. to LPG pochodzący ze Stanów Zjednoczonych, choć w statystykach pojawia się on jako import ze Szwecji, Niderlandów oraz Belgii.

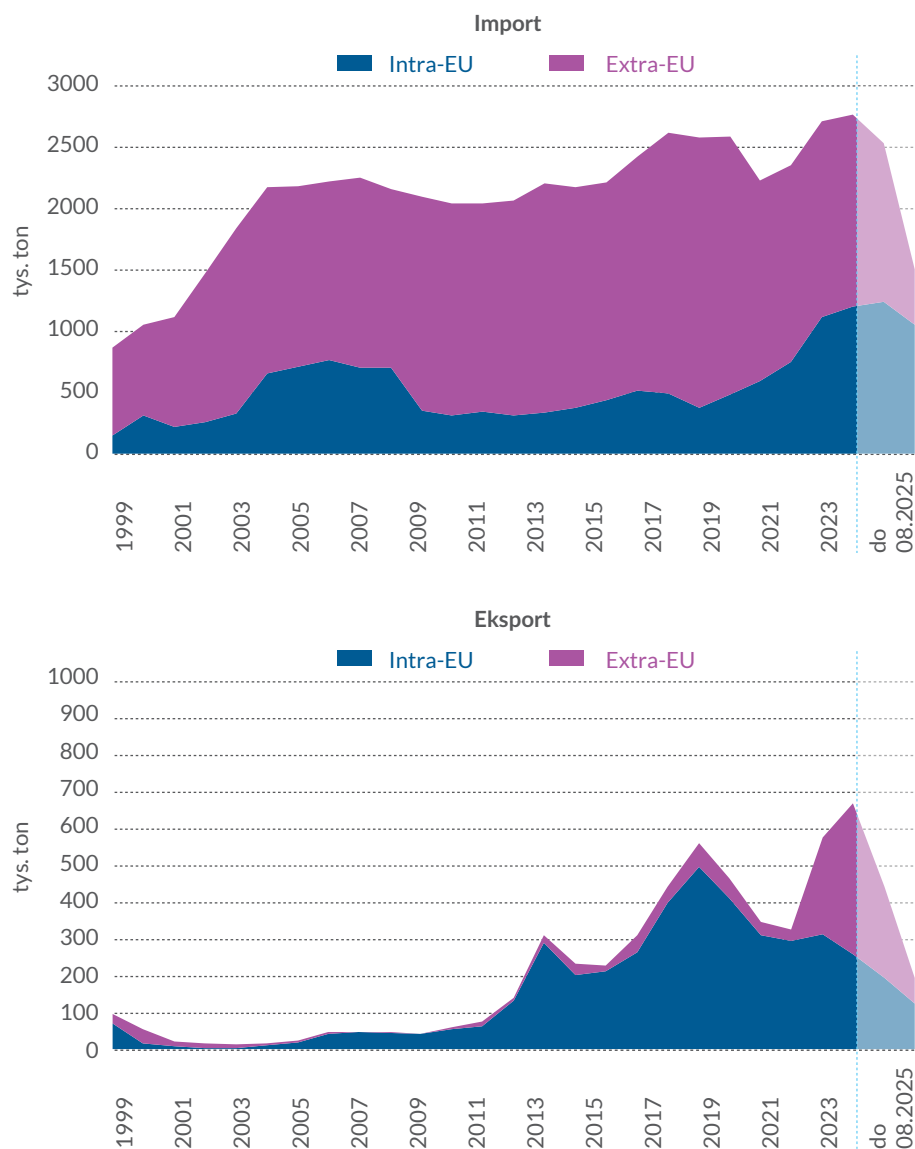
Druga fala dywersyfikacji była efektem sankcji, które wymusiły przyspieszenie zmian. Po wejściu 12. pakietu:

- import z Rosji spadł z ok. 42% do 14% w ciągu kilku miesięcy,
- import z UE wzrósł do 70%,
- terminale morskie stały się głównym kanałem dostaw,
- rozpoczęto na szeroką skalę proces blendowania mieszanek (propan-butan) w Polsce, a nie za granicą, co zmieniło również strukturę produktów importowanych (por. rozdział 1.5.1.).
- W momencie powstawania niniejszego raportu nie został jeszcze w pełni wdrożony 19. pakiet sankcji, który od stycznia 2026 r. całkowicie zakończy import gazu płynnego pochodzącego z Rosji.

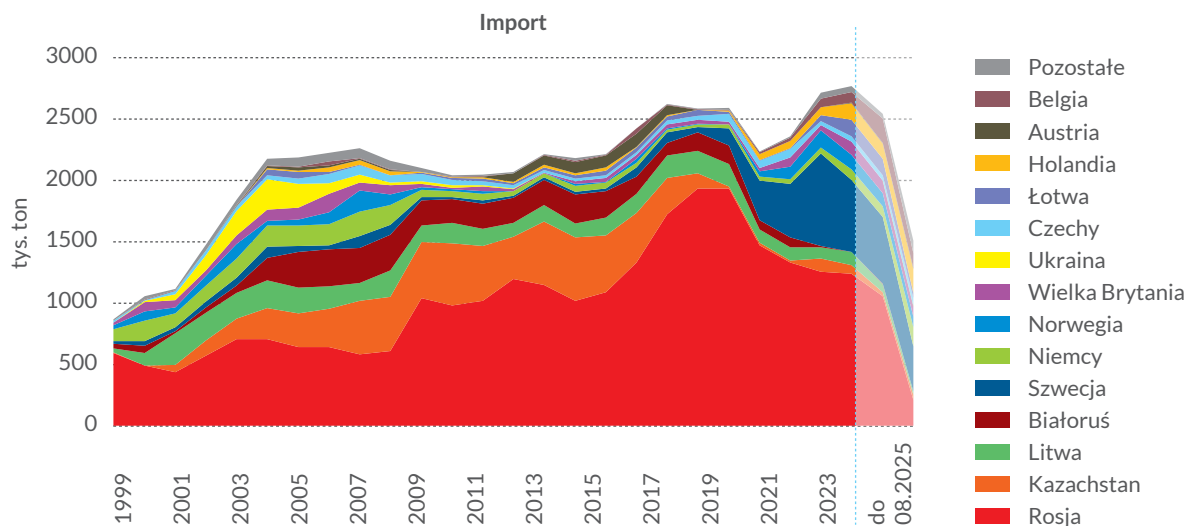
Zmiany dostaw wpisują się w szerszy kontekst polskich zmian energetycznych – rynek LPG przechodzi dziś tę samą drogę, którą w ostatnich latach przeszły rynki ropy naftowej i gazu ziemnego: od dominacji Rosji do pełnej dywersyfikacji i oparcia bezpieczeństwa dostaw o kierunki transatlantyckie i wewnątrzunijne.

Wykres 9. Import i eksport LPG z krajów UE i z poza Wspólnoty (1999-2025).

Wykres 10. Dywersyfikacja importu LPG (1999-2025).

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych Eurostat.

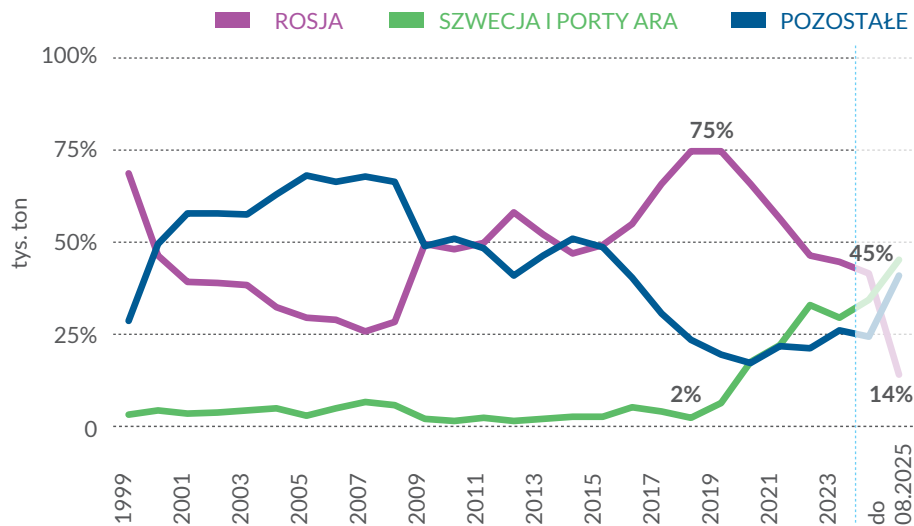

■ Tabela IV. TOP 10 krajów pochodzenia importu LPG do Polski (2014-2025).

2014			IMPORT 2024			2025 (I-VIII)		
Partner	Tys. ton	Udział	Partner	Tys. ton	Udział	Partner	Tys. ton	Udział
1. Rosja	1 018	47%	1. Rosja	1 054	42%	1. Szwecja	366	24%
2. Kazachstan	518	24%	2. Szwecja	546	21%	2. Rosja	210	14%
3. Białoruś	239	11%	3. Belgia	199	8%	3. Holandia	196	13%
4. Litwa	109	5%	4. Łotwa	137	5%	4. Niemcy	153	10%
5. Austria	91	4%	5. Holandia	124	5%	5. Belgia	118	8%
6. Niemcy	46	2%	6. Norwegia	107	4%	6. Norwegia	189	6%
7. Łotwa	27	1%	7. Wielka Brytania	102	4%	7. Wielka Brytania	85	6%
8. Wielka Brytania	21	1%	8. Niemcy	86	3%	8. Francja	78	5%
9. Szwecja	21	1%	9. Litwa	68	3%	9. Czechy	61	4%
10. Czechy	20	1%	10. Czechy	42	2%	10. Kazachstan	43	3%
Pozostałe	68	3%	Pozostałe	74	3%	Pozostałe	105	7%
Razem	2 180	100%	Razem	2 539	100%	Razem	1 505	100%

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych Eurostat.

■ Wykres 11. Import LPG z Rosji, Szwecji i portów ARA (1999-2025).

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych Eurostat.

■ Tabela V. Import LPG z Rosji, Szwecji i portów ARA (1999-2025).

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	do 08 2025
Rosja (%)	32	29	29	26	28	49	48	50	58	52	47	49	55	66	75	75	66	56	46	45	42	14
Szwecja i porty ARA (%)	5	3	5	6	5	2	1	2	1	2	2	2	5	4	2	6	17	22	33	29	34	45
Pozostałe (%)	63	68	66	68	66	49	51	48	41	46	51	49	40	31	23	19	17	22	21	26	24	41

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych Eurostat.

2. PERSPEKTYWA SEKTOROWA

2.1. SEKTOROWE ZUŻYCIE LPG

FACTSHEET

- **Całkowite zużycie LPG w Polsce: 2,54 mln ton (2024).**
- **Transport (autogaz):** 1,88 mln ton (73,8%), czyli 7,4 na 10 kg LPG w Polsce trafia do baków samochodów. Polska pozostaje liderem w UE pod względem liczby pojazdów zasilanych LPG (obok Włoch).
- **Gospodarstwa domowe:** 390 tys. ton (15,3%) – zastosowania grzewcze (ogrzewanie budynków, przygotowanie ciepłej wody) oraz użytkowanie LPG w butlach.
- **Przetwórstwo przemysłowe:** 198 tys. ton (7,8%) – zastosowania technologiczne i procesowe (m.in. suszenie produktów rolnych, produkcja ciepła technologicznego).
- **Rolnictwo:** 40 tys. ton (1,6%) – paliwo dla kurników i szklarni; wykorzystywane w miejscach, gdzie sieci gazowe są niedostępne.
- **Pozostałe sektory (usługi, budownictwo, górnictwo)** – łącznie niecałe 2% zużycia – niewielkie znaczenie LPG poza głównymi zastosowaniami.
- Struktura sektorowa zużycia LPG w Polsce jest wyraźnie skoncentrowana, a jej kształt pozostaje stabilny w czasie. Jednocześnie silna dominacja transportu znajduje bezpośrednie odzwierciedlenie w strukturze branż powiązanych z LPG – w szczególności w zatrudnieniu, infrastrukturze technicznej oraz rynku usług motoryzacyjnych.

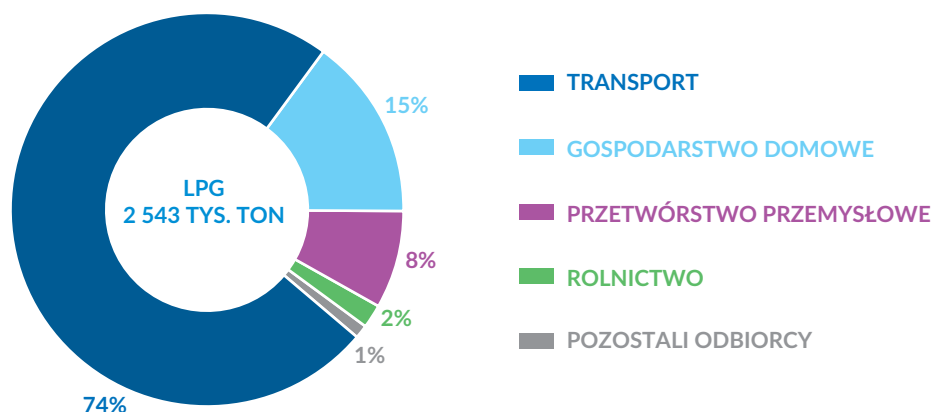
Sektorowe zużycie LPG w Polsce w 2024 r. potwierdza silnie transportowy charakter rynku. 74% zużycia przypada na sektor transportu drogowego, gdzie gaz LPG wykorzystywany jest niemal wyłącznie jako paliwo silnikowe (autogaz). Polska pozostaje największym rynkiem autogazu w Unii Europejskiej, co bezpośrednio przekłada się na dominację tego sektora w strukturze zużycia.

Drugim najważniejszym odbiorcą LPG są gospodarstwa domowe, odpowiadające za 15% zużycia. LPG pełni tu funkcję paliwa grzewczego oraz paliwa do gotowania, szczególnie na obszarach pozbawionych dostępu do sieci gazowej lub jako źródło energii uzupełniające i rezerwowe. Według danych GUS na terenach wiejskich w Polsce istnieje 3,77 mln budynków mieszkalnych (61% wszystkich budynków mieszkalnych), z czego 2,23 mln (36%) powstało przed 1989 r. Szczególnie w przypadku tego zasobu mieszkaniowego gaz płynny LPG jest najważniejszym konkurentem paliw stałych: węgla i biomasy (pelet i drewno opałowe).

Przetwórstwo przemysłowe zużywa ok. 8% LPG, wykorzystując je głównie do spalania w procesach technologicznych, takich jak produkcja ciepła technologicznego, suszenie czy obróbka termiczna. LPG cenione jest w tym sektorze za elastyczność, czystość spalania i możliwość zastosowania w instalacjach rozproszonych. Szczególnie od kryzysu energetycznego z lat 2021-22 gaz płynny LPG wykorzystywany jest też chętnie jako rezerwowe źródło ciepła dla procesów przemysłowych, w przypadku których konieczne jest utrzymanie ciągłości produkcji. Paliwo to jest łatwe do magazynowania i nie podlega ograniczeniom dostaw na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu i trybu wprowadzania ograniczeń w poborze gazu ziemnego. Zużycie LPG w rolnictwie (2%) oraz w pozostałych sektorach gospodarki ma charakter uzupełniający i lokalny, ograniczony do specyficznych zastosowań, gdzie brak jest dostępu do alternatywnych nośników energii.

Wykres 12. Zużycie LPG według sektorów – sekcje PKD (2024).

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

Tabela VI. Zużycie LPG według sektorów – sekcje PKD (2024).

GAZ CIEKŁY (LPG)	tys. t	%
Zużycie bezpośrednie	2 543	100,0%
Transport (H)	1 876	73,8%
Gospodarstwa domowe	390	15,3%
Przetwórstwo przemysłowe (C)	198	7,8%
Rolnictwo (A)	40	1,6%
Pozostali odbiorcy	30	1,2%
Górnictwo i wydobywanie (B)	5	0,2%
Budownictwo (F)	3	0,1%
Dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami; rekultywacja (E)	2	0,1%
Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i ciepłą wodę (D)	0	0,0%

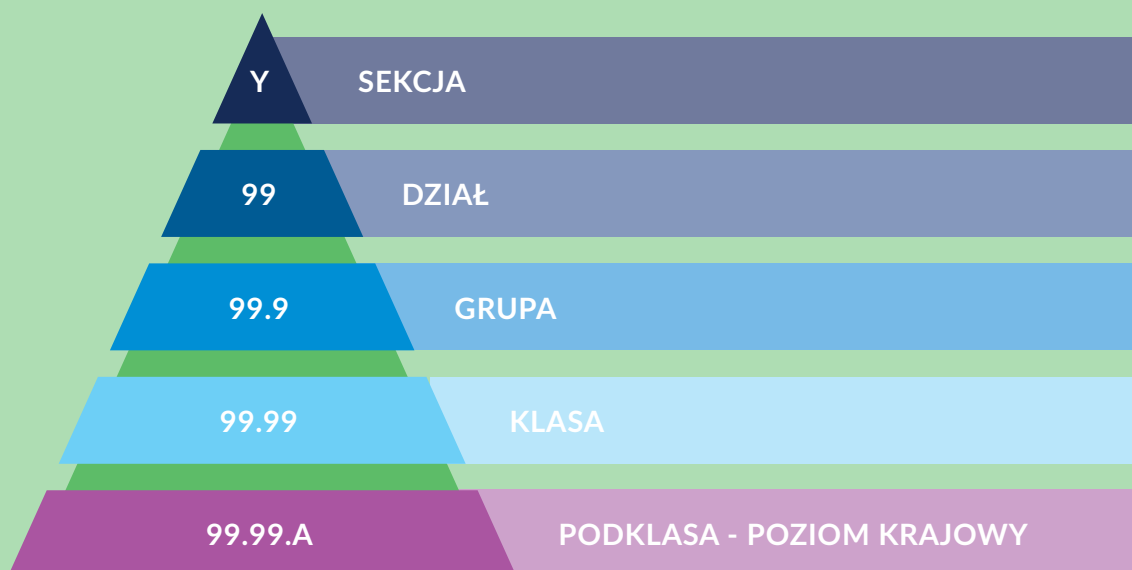
Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

NOTKA METODOLOGICZNA

Dane dotyczące sektorowego zużycia LPG pochodzą z publikacji GUS „Gospodarka paliwowo-energetyczna” i odnoszą się do bezpośredniego zużycia energii końcowej według sektorów gospodarki narodowej. Klasyfikacja sektorowa oparta jest na kodach PKD (Polska Klasyfikacja Działalności) / NACE (fr. Nomenclature statistique des Activités économiques dans la Communauté Européenne – statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczych w Unii Europejskiej).

Wiarygodne i porównywalne statystyki mogą być tworzone i udostępniane przedsiębiorstwom, jednostkom administracji publicznej, instytucjom finansowym i innym podmiotom tylko w oparciu o przyjęte standardy statystyczne, w tym klasyfikacyjne. Do najważniejszych z nich zalicza się Polską Klasyfikację Działalności (PKD 2025), która jest powiązana z międzynarodowym systemem klasyfikacji działalności gospodarczych. Polska Klasyfikacja Działalności jest umownie przyjętym, hierarchicznie usystematyzowanym podziałem zbioru rodzajów działalności, jakie realizują podmioty gospodarcze.

SEKCJA A: ROLNICTWO, LEŚNICTWO I RYBACTWO. Sekcja ta obejmuje: działalności związane z: eksploatacją naturalnych zasobów roślinnych i zwierzęcych, uprawą zbóż i innych roślin uprawnych, chowem i hodowlą zwierząt, pozyskiwaniem drewna i surowców leśnych, pozyskiwaniem zwierząt lub produktów zwierzęcych z gospodarstw rolnych lub ich naturalnego środowiska, rolnictwem ekologicznym, akwakulturą, uprawą i hodowlą roślin genetycznie modyfikowanych oraz chowem i hodowlą zwierząt genetycznie modyfikowanych. **Sekcja ta nie obejmuje:** działalności gospodarstw domowych produkujących różnorodne wyroby na własne potrzeby, sklasyfikowanej w 98.10.Z.

NOTKA METODOLOGICZNA

SEKCJA B: GÓRNICTWO I WYDOBYWANIE. Sekcja ta obejmuje: górnictwo i wydobywanie (na przykład podziemne, odkrywkowe, za pomocą odwiertów, z dna morskiego) kopalin, występujących w naturze, jako ciała stałe (węgiel i rudy), ciekłe (ropa naftowa) lub gazowe (gaz ziemny), - działalność pomocniczą związaną z przygotowaniem kopalin do sprzedaży (na przykład kruszenie, mielenie, oczyszczanie, suszenie, sortowanie, odsalanie, brykietowanie, wzbogacanie rud i skraplanie gazu ziemnego), na terenie kopalni. Sekcja ta dzieli się na działy, grupy, klasy i podklasy z punktu widzenia wydobywanej kopaliny. Działy 05 i 06 dotyczą wydobywania węgla kamiennego, węgla brunatnego (lignitu) i torfu, górnictwa ropy naftowej i gazu ziemnego; działy 07 i 08 obejmują górnictwo rud metali i pozostałych kopalin oraz wydobywania kamienia. Niektóre czynności techniczne, sklasyfikowane w tej sekcji, zwłaszcza związane z górnictwem ropy naftowej i gazu ziemnego, mogą być wykonywane na zlecenie przez wyspecjalizowane podmioty gospodarcze prowadzące produkcyjną działalność usługową, sklasyfikowaną w odpowiednich podklasach działu 09. **Sekcja ta nie obejmuje:** rozlewania wód pochodzących ze źródeł naturalnych i wód mineralnych, sklasyfikowanego w 11.07.Z, rekultywacji terenów kopalnianych, sklasyfikowanej w 39.00.Z, badań geofizycznych, geologicznych i sejsmicznych, sklasyfikowanych w 71.12.B, dalszego przetwórstwa wydobywanych kopalin, sklasyfikowanych w odpowiednich podklasach sekcji C, wykorzystywania wydobytych materiałów bez dalszego przetwarzania do celów budowlanych, sklasyfikowanego w odpowiednich podklasach sekcji F.

SEKCJA C: PRZETWÓRSTWO PRZEMYSŁOWE. Przez działalność wytwórczą rozumie się fizyczne, mechaniczne, chemiczne lub biologiczne przetwarzanie surowców, materiałów lub półproduktów, w nowy wyrób. Surowce, materiały lub półprodukty podlegające przetworzeniu w ramach tej sekcji są wynikiem działalności rolnej, leśnej, rybołówstwa, górnictwa lub innej działalności wytwórczej. Istotne zmiany, przeróbki, renowacje i przebudowy są również związane z działalnością wytwórczą. Podmioty gospodarcze klasyfikowane w ramach tej sekcji określane są jako zakłady przemysłowe, wytwórnie lub fabryki, które w swej działalności wykorzystują maszyny i urządzenia. Również podmioty gospodarcze, które przetwarzają surowce i materiały w nowy wyrób ręcznie, w sposób chałupniczy lub podmioty gospodarcze wytwarzające i sprzedające wyroby w miejscu wytworzenia (na przykład piekarnie, zakłady krawieckie szyjące na zamówienie), są również włączone do niniejszej sekcji. Podmioty gospodarcze wytwórcze mogą: wytwarzać wyroby z materiału własnego, zlecać podwykonawcy wytwarzanie wyrobów z materiałów własnych (outsourcing), posiadać prawa do wyrobu, a zlecać podwykonawcom całkowite wytwarzanie wyrobów z materiałów własnych lub powierzonych, wytwarzać wyroby jako podwykonawca. Nowy wytworzony wyrób może być wyrobem finalnym, gotowym do użycia, lub półproduktem, który będzie wykorzystany jako surowiec w innej produkcji.

NOTKA METODOLOGICZNA

SEKCJA E: DOSTAWA WODY; GOSPODAROWANIE ŚCIEKAMI I ODPADAMI ORAZ DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z REKULTYWACJĄ. Sekcja ta obejmuje:

gospodarowanie (na przykład gromadzenie, przetwarzanie, odzyskiwanie oraz usuwanie) różnymi formami odpadów (na przykład stałymi i niestałymi odpadami przemysłowymi czy pochodzącymi z gospodarstw domowych) oraz ich organizację, działalność w zakresie dostawy wody, która często prowadzona jest w połączeniu z działalnością w zakresie oczyszczania ścieków przez ten sam podmiot gospodarczy, ale może być prowadzona także przez odrębne podmioty gospodarcze, rekultywację zanieczyszczonych budynków i miejsc, gleby, wód powierzchniowych i gruntowych (na przykład oceanów, namorzynów, mórz) i tym podobnych. Produkt końcowy gospodarowania odpadami i ściekami może być przeznaczony do składowania albo stać się produktem wejściowym dla innego procesu produkcyjnego. Surowce wtórne są to materiały powstające w wyniku przerobu (w procesie przetworzenia mechanicznego lub chemicznego) odpadów produkcyjnych, wstępnie wysortowanych odpadów komunalnych lub złomu i zużytych produktów, nadające się do bezpośredniego użytku w przemysłowym procesie produkcji (zastępujące surowiec pierwotny), niebędące nowym produktem finalnym. Podmioty gospodarcze, które zazwyczaj przejmują procedury gospodarowania odpadami od swoich klientów, rozliczają ich za obsługę odpadów, jednak przekazują wykonanie usług do innego podmiotu gospodarczego, muszą być klasyfikowane do działu 38, ponieważ pomimo że podmioty te same nie świadczą odpowiednich usług związanych z odpadami, są odpowiedzialne za ich realizację. Taka działalność traktowana jest jako całkowity outsourcing usług. **Sekcja ta nie obejmuje:** działalności agentów zajmujących się sprzedażą hurtową wyspecjalizowaną pozostałych, sklasyfikowanej w 46.18.Z, sprzedaży hurtowej odpadów i złomu, sklasyfikowanej w 46.87.Z.

SEKCJA F: BUDOWNICTWO. Sekcja ta obejmuje: roboty ogólnobudowlane i specjalistyczne związane z budynkami i obiektami inżynierii lądowej i wodnej. Obejmuje roboty budowlane polegające na: remontach, rozbudowie, przebudowie, nadbudowie, rozbiórce, montażu prefabrykowanych budynków lub konstrukcji na terenie budowy, a także konstrukcji o charakterze stałym lub tymczasowym. Roboty ogólnobudowlane obejmują budowę kompletnych budynków (na przykład mieszkalnych, biurowych, sklepów a także pozostałych budynków użyteczności publicznej lub budynków w gospodarstwach rolnych). Sekcja obejmuje również budowę obiektów inżynierii lądowej i wodnej (na przykład autostrad, ulic, mostów, tuneli, dróg szynowych, płyty lotnisk, portów i innych obiektów inżynierii wodnej, systemów irygacyjnych, systemów kanalizacyjnych, infrastruktury przemysłowej, rurociągów i linii elektroenergetycznych, obiektów sportowych). Roboty budowlane mogą być prowadzone na rachunek własny lub na zlecenie. Część robót, a czasami nawet całość prac budowlanych może być zlecana podwykonawcom.

NOTKA METODOLOGICZNA

Podmioty gospodarcze, które ponoszą całkowitą odpowiedzialność za realizację projektu budowlanego oraz podwykonawcy wykonujący roboty budowlane sklasyfikowani są w niniejszej sekcji. Ponadto sekcja ta obejmuje remonty budynków i prace inżynierskie. Konserwacja, naprawa i instalacja urządzeń stanowiących integralną część budynków (na przykład schodów ruchomych lub systemów klimatyzacji), są klasyfikowane jako budownictwo w sekcji F, jeżeli prace te są wykonywane na terenie budowy. Sekcja ta obejmuje budowę kompletnych budynków (odpowiednie podklasy działu 41), kompletnych obiektów inżynierii lądowej i wodnej (odpowiednie podklasy działu 42) jak również specjalistyczne roboty budowlane, pod warunkiem, że stanowią część realizacji budowy (odpowiednie podklasy działu 43). Wynajem sprzętu budowlanego z operatorem jest sklasyfikowany w tej sekcji, jeśli roboty budowlane wykonywane są przy jego użyciu. Sekcja ta obejmuje również: renowację, odbudowę, rekonstrukcję oraz modernizację historycznych i archeologicznych miejsc i budynków. **Sekcja ta nie obejmuje:** działań związanych z produkcją, które nie są wykonywane na miejscu budowy, sklasyfikowanych w odpowiednich podklasach sekcji C, produkcji i dostawy konstrukcji i prefabrykowanych części budynków z drewna lub metalu przy minimalnych pracach budowlanych na miejscu, sklasyfikowanej w odpowiednich podklasach działów 16 i 25, prowadzenia badań naukowych w zakresie archeologii, sklasyfikowanego w 72.20.Z, prowadzenia prac w zakresie konserwacji, renowacji i pozostałej działalności wspomagającej związanej z dziedzictwem kulturowym, sklasyfikowanego w 91.30.Z.

SEKCJA H: TRANSPORT I GOSPODARKA MAGAZYNOWA. **Sekcja ta obejmuje:** działalność związaną z przewozem osób lub towarów realizowaną przez transport kolejowy, rurociągowy, drogowy, wodny lub powietrzny. Sekcja ta obejmuje transport pasażerów niezależnie od przyczyn z jakich transport się odbywa – mogą to być powody osobiste, zawodowe lub rekreacyjne, transport może być rozkładowy i pozarozkładowy. Wynajem sprzętu transportowego z kierowcą lub załogą, jak również działalność pocztowa i kurierska są klasyfikowane w tej sekcji. Sekcja ta obejmuje również działalność wspomagającą przewozy (na przykład obsługę terminali i parkingów, obsługę ładunków, magazynowanie i przechowywanie, jako działalność wspomagającą transport, taką jak obsługa silosów, magazynów towarowych, zbiorników magazynowych). Działalność transportowa klasyfikowana w działach 49, 50, 51 i 53 często obejmuje działalność powiązaną (na przykład pakowanie, operacje przeładunku towarów, tymczasowe pakowanie w skrzynie, pobieranie próbek i ważenie towarów), która wyłącznie wspiera działalność transportową. Taką działalność wspomagającą należy klasyfikować w dziale 52 tylko wtedy, jeżeli jest wykonywana w imieniu innych podmiotów. **Sekcja ta obejmuje także:** pośrednictwo, które kojarzą klientów z dostawcami usług transportowych, z wyłączeniem usług z działu 79.

NOTKA METODOLOGICZNA

Sekcja ta nie obejmuje: wykonywania generalnych przeglądów, utrzymania i napraw środków transportu, z wyłączeniem pojazdów silnikowych, sklasyfikowanego w odpowiednich podklasach grup 33.1, budowy, utrzymania i naprawy dróg kołowych, szynowych, portów morskich, płyt lotniskowych, sklasyfikowanych w odpowiednich podklasach działu 42, wynajmu środków transportu bez kierowcy lub załogi, sklasyfikowanego w odpowiednich podklasach grup 77.1 i 77.3, działalności transportowej jako integralnej części obiektów rekreacyjnych (na przykład w parków rozrywki), sklasyfikowanej w odpowiednich podklasach grupy 93.2, konserwacji i naprawy pojazdów silnikowych (z wyłączeniem motocykli), sklasyfikowanych w 95.31.A, 95.31.B, 95.31.C, konserwacji i naprawy motocykli, sklasyfikowanych w 95.32.Z.

GOSPODARSTWA DOMOWE jako zespół osób zamieszkujących razem i wspólnie utrzymujących się. Osoby samotne utrzymujące się samodzielnie tworzą jednoosobowe gospodarstwa domowe, a także jako Gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników oraz gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby.

POZOSTALI ODBIORCY jako zbiorcza kategoria statystyczna (techniczna, resztowa, agregująca) obejmująca zużycie energii przez jednostki i działalności, które nie zostały wydodrębnione jako odrębne sektory w klasyfikacji bilansowej energii.

2.2. TRANSPORT

FACTSHEET

- Całkowite zużycie energii w transporcie (2024): 1 033 199 TJ, czyli 30% całkowitego zużycia energii końcowej w Polsce. Wartość ta obejmuje pełne spektrum transportu: drogowy, kolejowy, morski, lotniczy i pozostałe (por. notka metodologiczna w 2.1).
- Wzrost zużycia LPG w sektorze transportu w latach 2023/2024 z 1 766 tys. ton do 1 876 tys. ton (6,2% r/r, +110 tys. ton).
- Dominujące paliwa w sektorze transportowym:
 - olej napędowy – 58,6% zużycia (605 314 TJ, 14 169 tys. ton, -4,3% r/r),
 - benzyny silnikowe – 23,1% (238 454 TJ, 5 655 tys. ton, +8,0% r/r),
 - gaz płynny (LPG) – 8,4% (86 258 TJ, 1 876 tys. ton, +6,2% r/r).
- **LPG to trzecie najważniejsze paliwo transportowe w Polsce, odpowiadające za 8,4% zużycia energii w transporcie.**
- Stacje:
 - w Polsce funkcjonuje 7 320 punktów napełniania autogazu (stacji), w tym 729 stacji do napełniania wyłącznie autogazem,
 - łącznie w Polsce funkcjonuje 7 937 ogólnodostępnych stacji paliwowych, więc na około 80% z nich zlokalizowane były moduły autogazu.
- Samochody:
 - w Polsce jest zarejestrowanych 3 508 041 samochodów osobowych z instalacją LPG (15% z 22 951 213 wszystkich zarejestrowanych), z czego jeździło 2 538 756 (72%), pozostałe to tzw. „martwe dusze”, czyli pojazdy o statusie archiwalnym (niewyrejestrowane), co do których w ciągu ostatnich lat nie było żadnego komunikatu aktualizującego.

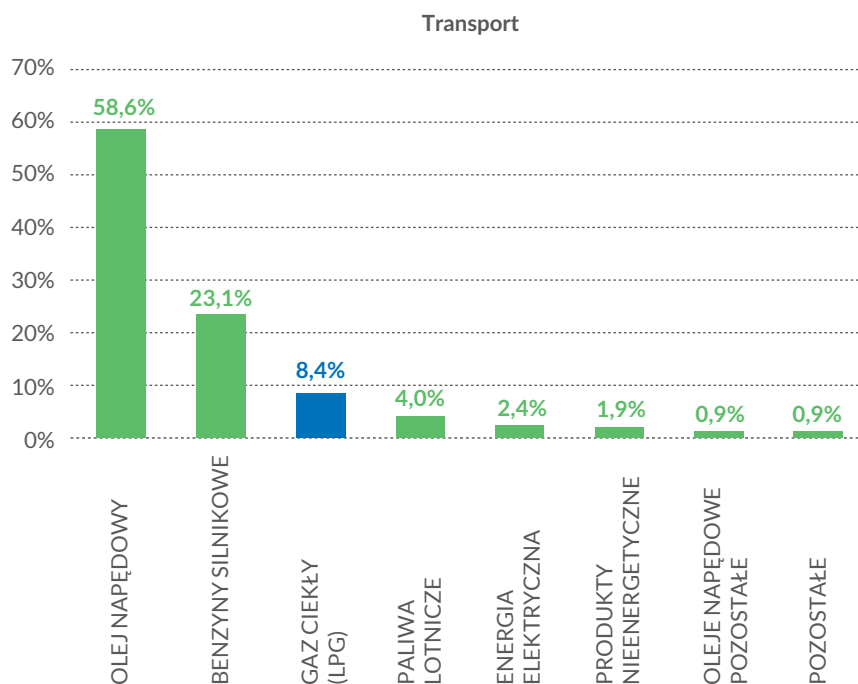
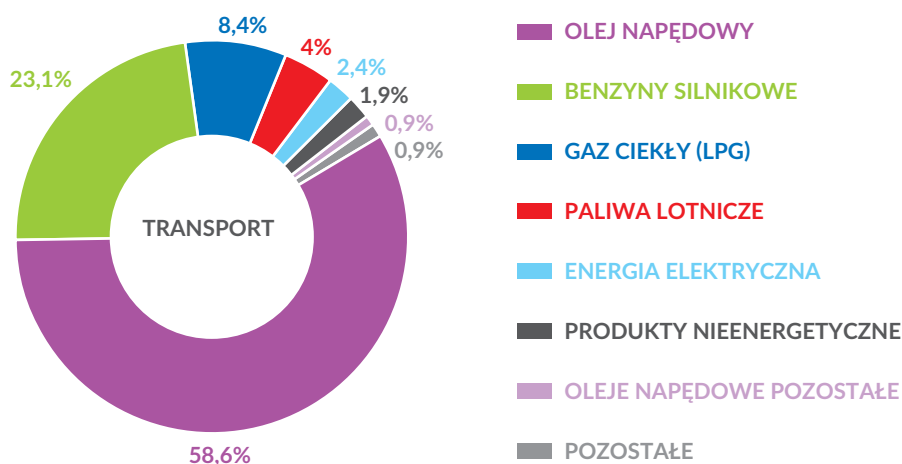
Transport jest filarem rynku LPG – odpowiada za 74% całkowitego zużycia tego paliwa. LPG pozostaje trzecim najważniejszym paliwem transportowym w Polsce, odpowiadając za 8,4% całkowitego zużycia energii w sektorze transportu w 2024 r. W przeciwieństwie do diesla, LPG jest paliwem niemal wyłącznie segmentu samochodów osobowych oraz lekkich pojazdów użytkowych, a jego znaczenie nie dotyczy transportu ciężkiego. Dla porównania, olej napędowy, odpowiadający za niemal 60% zużycia energii w transporcie dominuje przede wszystkim w transporcie ciężkim (HDV) oraz w segmencie pojazdów dostawczych (LCV).

Polska i Włochy od lat pozostają liderami europejskiego rynku autogazu, zarówno pod względem liczby pojazdów, jak i dostępności infrastruktury – Polska 8,4% udziału LPG w zużyciu energii w transporcie, Włochy 7,4%. Te dwa kraje odpowiadają za 75% pojazdów zasilanych autogazem w Unii. Wysoki poziom nasycenia stacji paliw modułami LPG sprawia, że autogaz jest paliwem powszechnie dostępnym, co odróżnia Polskę od większości państw UE. Podobną strukturę rynku wykazują jedynie Włochy oraz Turcja, gdzie LPG również pełni istotną rolę w transporcie indywidualnym.

Znaczenie LPG w transporcie pozostaje spójne z jego profilami użytkowymi i kosztowymi – jako paliwa alternatywnego dla benzyny, dostępnego dla szerokiego grona użytkowników, szczególnie w krajach o dużej flocie pojazdów zasilanych autogazem i rozwiniętej infrastrukturze tankowania. Historycznie, autogaz miał w Polsce i innych krajach Europy Środkowej charakter paliwa socjalnego, stąd stosowana jest wobec niego preferencyjna stawka podatku akcyzowego, dopuszczalna przez prawodawstwo unijne wobec niskoemisyjnych paliw alternatywnych.

■ Wykres 13. Struktura zużycia energii w transporcie w Polsce w 2024 r.

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

■ Tabela VII. Struktura zużycia energii w transporcie w Polsce w 2024 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	ROK	JEDNOSTKA MIARY	TRANSPORT	UDZIAŁ	EKWIWALENT J. MIARY	ILOŚĆ
Energia ogółem	2024	TJ	1 033 109	100,0%		
Olej napędowy	2024	TJ	605 314	58,6%	tys. t	14 169
Benzyny silnikowe	2024	TJ	238 454	23,1%	tys. t	5 655
Gaz ciekły (LPG)	2024	TJ	86 285	8,4%	tys. t	1 876
Paliwa lotnicze	2024	TJ	41 014	4,0%	tys. t	954
Energia elektryczna	2024	TJ	24 351	2,4%	GWh	6 764
Produkty nieenergetyczne	2024	TJ	19 398	1,9%	TJ	19 398
Oleje napędowe pozostałe	2024	TJ	8 862	0,9%	tys. t	206
Gaz ziemny wysokometanowy	2024	TJ	6 282	0,6%	mln m ³	173
Ciepło	2024	TJ	2 042	0,2%	TJ	2 042
Benzyny lotnicze	2024	TJ	488	0,0%	tys. t	11
Lekki olej opałowy	2024	TJ	367	0,0%	tys. t	9
Węgiel kamienny energetyczny	2024	TJ	145	0,0%	tys. t	6
Gaz ziemny zaazotowany	2024	TJ	65	0,0%	mln m ³	3
Ciepło z odzysku	2024	TJ	56	0,0%	TJ	56
Torf i drewno	2024	TJ	18	0,0%	tys. m ³	2
Węgiel kamienny koksowy	2024	TJ	11	0,0%	tys. t	0
Koks i półkoks	2024	TJ	9	0,0%	tys. t	0
Brykiety z węgla kamiennego	2024	TJ	1	0,0%	tys. t	0
Paliwa ciekłe z biomasy	2024	TJ	1	0,0%	TJ	1

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

2.3. GOSPODARSTWA DOMOWE

FACTSHEET

- Całkowite zużycie energii przez gospodarstwa domowe w 2024 r.: 820 912 TJ. Odpowiada to ok. 24% całkowitego zużycia energii finalnej w Polsce.
- **LPG w strukturze zużycia energii gospodarstw domowych:**
 - 2,2% udziału, 17 940 TJ = 390 tys. ton LPG (-9,5% r/r).
 - 7. najczęściej wykorzystywany nośnik energii w domach w Polsce.
- Głównym zastosowaniem LPG pozostaje ogrzewanie domów jednorodzinnych, gotowanie posiłków i podgrzewanie wody w miejscach poza zasięgiem sieci gazowych – szczególnie na wsi i w małych miejscowościach.
- **W porównaniu z UE udział LPG w polskich gospodarstwach domowych (2,4%) jest zbliżony do średniej unijnej (2,1%),** choć struktura całkowitego zużycia energii różni się znacząco pomiędzy państwami członkowskimi, w zależności od ich specyfiki oraz uwarunkowań historycznych.
- **W Polsce wciąż dominuje biomasa (22,5%), gaz ziemny (20,5%), i węgiel (18,1%),** a w skali całej UE gaz ziemny (29,5%) i energia elektryczna (25,9%) – łącznie ponad 55% udziału, przy czym największą rolę gaz ziemny odgrywa w Niderlandach (62%) we Włoszech, Słowacji i na Węgrzech, a elektryczność na Malcie (75%), w Bułgarii, Szwecji i Hiszpanii.

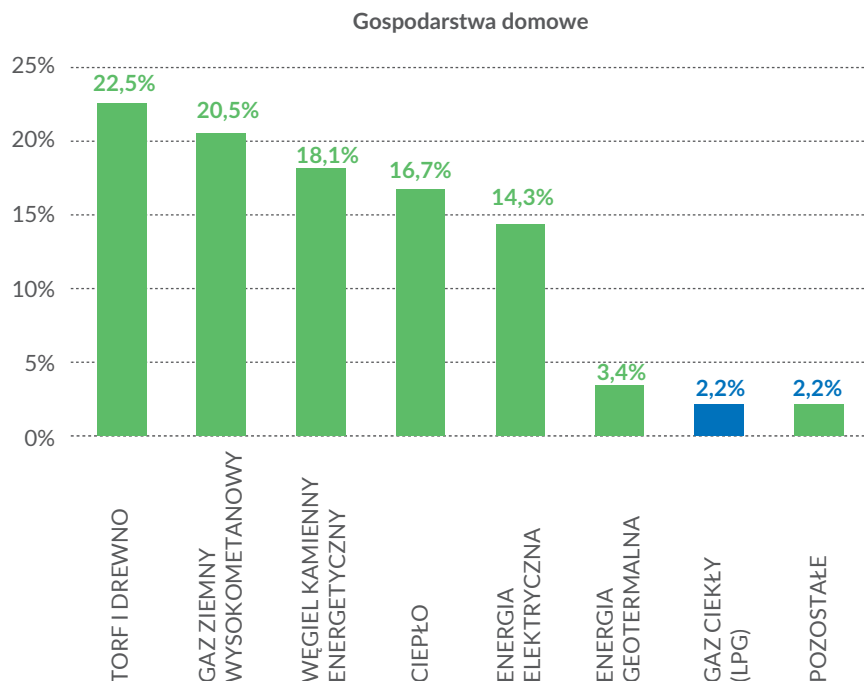
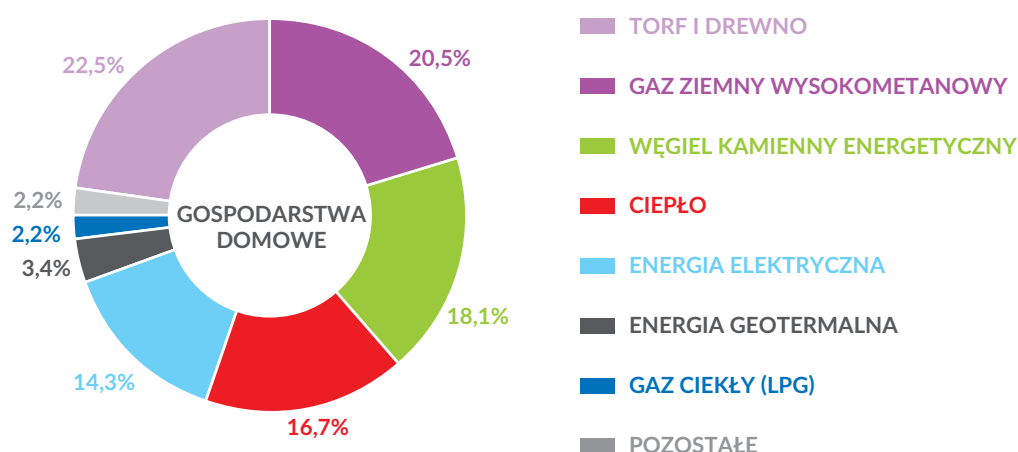
Choć udział LPG w zużyciu energii gospodarstw domowych jest stosunkowo niewielki (2,2%), pełni on ważną rolę w zapewnianiu dostępu do źródła energii dla milionów Polaków mieszkających poza zasięgiem sieci gazowych. W porównaniu z Unią Europejską, Polska pozostaje krajem o „węglowo-gazowo-biomasowym” profilu zużycia energii. Struktura zużycia energii w sektorze gospodarstw domowych w państwach członkowskich jest silnie zróżnicowana w zależności od lokalnej specyfiki oraz uwarunkowań historycznych. W krajach, gdzie istnieją elektrownie jądrowe lub warunki sprzyjają produkcji energii ze słońca – dominuje energia elektryczna (Malta, Bułgaria, Szwecja, Hiszpania, Portugalia). W państwach o tradycyjnie silnym przemyśle rafineryjnym – gaz ziemny (Niderlandy, Włochy, Węgry, Słowacja). Z biomasy korzystają najczęściej państwa o niskim poziomie rozwoju infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej (Chorwacja, Rumunia) lub te, które traktują drewno jako uzupełnienie sieci ciepłowniczych lub energii jądrowej (kraje bałtyckie, Czechy, Austria, Bułgaria czy Portugalia). Polska jest jedynym członkiem Unii Europejskiej, która utrzymuje tak wysoki udział węgla w ogrzewnictwie. Z dużym udziałem oleju opałowego w ogrzewnictwie borykają się natomiast Belgia, Grecja, Hiszpania i Niemcy.

Szczególnym przypadkiem wysokiej dywersyfikacji źródeł ciepła komunalnego jest Francja, kraj o przeważającej zabudowie wiejskiej, gdzie energię elektryczną z elektrowni jądrowych uzupełnia drewno opałowe, olej opałowy i gaz (tak ziemny, jak i LPG).

Podobnie jak w Polsce, LPG w innych państwach członkowskich znajduje zastosowanie przede wszystkim na obszarach wiejskich, peryferyjnych i trudno dostępnych, w tym np. na wyspach i na terenach górskich. Z tego powodu największy udział gaz płynny ma w sektorze komunalnym na pozbawionych sieci gazowniczych Cyprze i Malcie (ok. 10%), a także w posiadających znaczne obszary trudno dostępne Portugalii i Hiszpanii.

Wykres 14. Struktura całkowitego zużycia energii w gospodarstwach domowych w Polsce w 2024 r.

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

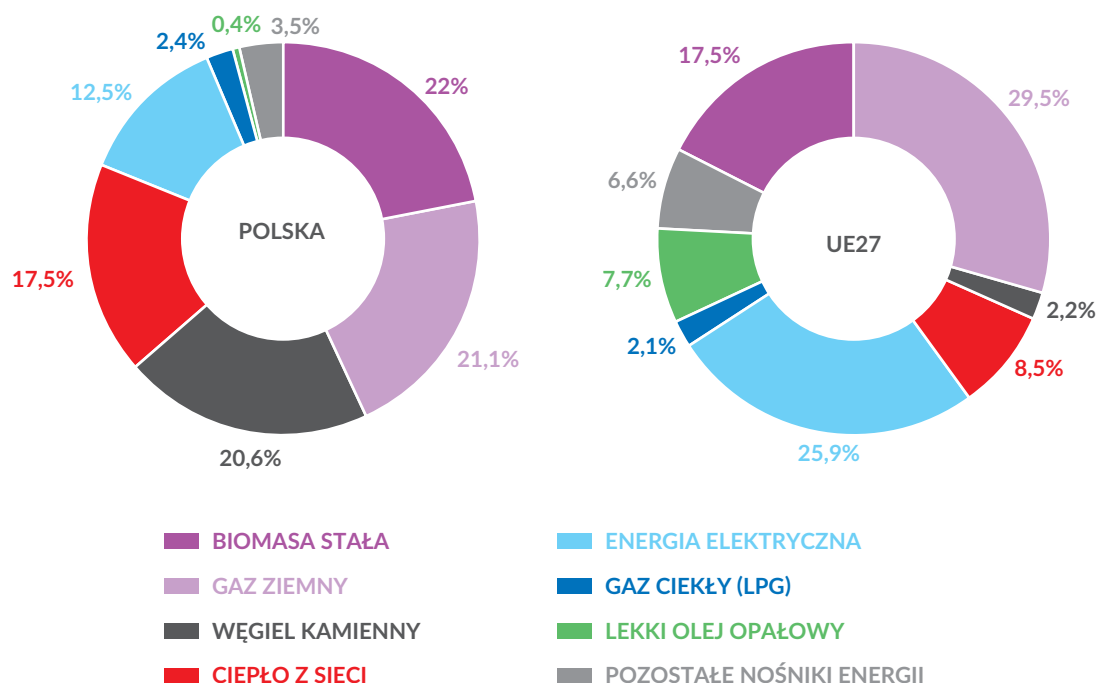

■ Tabela VIII. Struktura całkowitego zużycia energii w gospodarstwach domowych w Polsce w 2024 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	ROK	JEDNOSTKA MIARY	GOSPODARSTWA DOMOWE	UDZIAŁ	EKWIWALENT J. MIARY	ILOŚĆ
Energia ogółem	2024	TJ	820 912	100,0%		
Torf i drewno	2024	TJ	184 775	22,5%	tys. m3	19 450
Gaz ziemny wysokometanowy	2024	TJ	168 219	20,5%	mln m3	4 531
Węgiel kamienny energetyczny	2024	TJ	148 980	18,1%	tys. t	5 730
Ciepło	2024	TJ	137 300	16,7%	TJ	137 300
Energia elektryczna	2024	TJ	117 580	14,3%	GWh	32 661
Energia geotermalna	2024	TJ	28 299	3,4%	TJ	28 299
Gaz ciekły (LPG)	2024	TJ	17 940	2,2%	tys. t	390
Gaz ziemny zaazotowany	2024	TJ	9 052	1,1%	mln m3	321
Energia wody, wiatru i słońca	2024	TJ	3 834	0,5%	TJ	3 834
Lekki olej opałowy	2024	TJ	2 494	0,3%	tys. t	58
Węgiel brunatny	2024	TJ	1 200	0,1%	tys. t	150
Koks i półkoks	2024	TJ	1 134	0,1%	tys. t	41
Brykiety z węgla kamiennego	2024	TJ	104	0,0%	tys. t	5

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

■ Wykres 15. Struktura zużycia energii w gospodarstwach domowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca (per capita) w Polsce i UE27 w 2023 r.

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS i Eurostat.

2.4. ROLNICTWO I BIO LPG

FACTSHEET

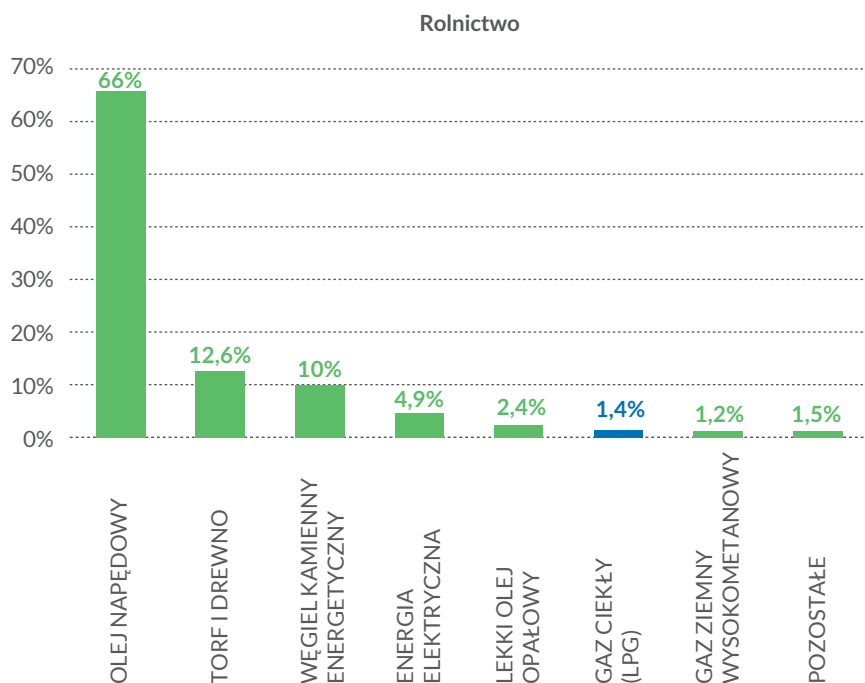
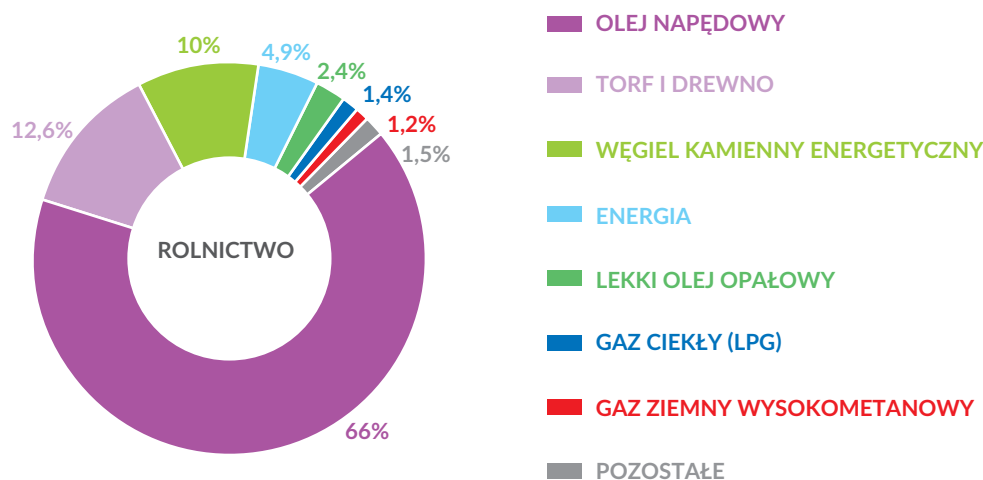
- Całkowite zużycie energii w rolnictwie (2024): 129 449 TJ – odpowiada ok. 3,7% całkowitego zużycia energii w gospodarce.
- **Dominujące nośniki energii:**
 - olej napędowy – 66,0% (85 440 TJ, 2 mln ton),
 - biomasa (torf i drewno) – 12,6% (16 349 TJ, 1 721 tys. m³),
 - węgiel kamienny – 10,0% (13 000 TJ, 500 tys. ton).
- Gaz ciekły (LPG) stanowi 1,4% energii zużywanej w rolnictwie (1 840 TJ, ok. 40 tys. ton), a biogaz 0,4% (557 TJ).
- Choć udział LPG w bilansie energetycznym rolnictwa jest niewielki, jego znaczenie technologiczne jest strategiczne:
 - wykorzystywany m.in. w suszeniu zbóż, ogrzewaniu kurników, szklarni i obiektów hodowlanych,
 - stanowi niezależne źródło energii poza sieciami gazowymi,
 - stosowany głównie na obszarach słabo zurbanizowanych – w gospodarstwach poza zasięgiem sieci.
- Rolnictwo odpowiada za ok. 1,6% całkowitego krajowego zużycia LPG (40 tys. ton z 2,54 mln ton w 2024 r.).
- Bio LPG, czyli biopropan jest produktem identycznym pod względem składu, właściwości chemicznych i efektywności z gazem płynnym LPG, jest jednak wytwarzany z odpadów organicznych.
 - Bio LPG pozwala na redukcję emisji CO₂ względem LPG nawet o 80%.
 - W Europie produkcją bio LPG zajmuje się kilka podmiotów z branży paliwowej, posiadających swoje własne rafinerie. Od września 2024 r. bio LPG jest dostępny również na polskim rynku, a lista podmiotów oraz branż z niego korzystających stale się powiększa.

LPG w rolnictwie to niewielki, ale krytyczny komponent systemu energetycznego. Jego znaczenie nie wynika z wolumenu, lecz z niezastępowalności w procesach produkcji rolniczej i elastyczności dostaw. Dla wielu gospodarstw LPG pozostaje jedynym niskoemisyjnym paliwem niezależnym od infrastruktury sieciowej.

Ze względu na swoje właściwości, w tym łatwość przechowywania i wysoką gęstość energetyczną, gaz płynny LPG był w ostatnich latach zamiennikiem węgla w rolnictwie. Szczególnie chętnie jest wykorzystywany m.in. do ogrzewania ferm hodowlanych (drób) oraz upraw szklarniowych i suszenia zbiorów.

Wykres 16. Struktura zużycia energii w rolnictwie w Polsce w 2024 r.

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

■ Tabela IX. Struktura zużycia energii w rolnictwie w Polsce w 2024 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	ROK	JEDNOSTKA MIARY	ROLNICTWO	UDZIAŁ	EKWIWALENT J. MIARY	IŁOŚĆ
Energia ogółem	2024	TJ	129 449	100,0%		
Olej napędowy	2024	TJ	85 440	66,0%	tys. t	2 000
Torf i drewno	2024	TJ	16 349	12,6%	tys. m ³	1 721
Węgiel kamienny energetyczny	2024	TJ	13 000	10,0%	tys. t	500
Energia elektryczna	2024	TJ	6 300	4,9%	GWh	1 750
Lekki olej opałowy	2024	TJ	3 075	2,4%	tys. t	72
Gaz ciekły (LPG)	2024	TJ	1 840	1,4%	tys.	40
Gaz ziemny wysokometanowy	2024	TJ	1 554	1,2%	mln m ³	42
Ciepło	2024	TJ	620	0,5%	TJ	620
Biogaz	2024	TJ	557	0,4%	TJ	557
Gaz ziemny zaazotowany	2024	TJ	294	0,2%	mln m ³	10
Węgiel brunatny	2024	TJ	160	0,1%	tys. t	20
Benzyny silnikowe	2024	TJ	86	0,1%	tys. t	2
Brykiety z węgla kamiennego	2024	TJ	46	0,0%	tys. t	2
Paliwa odpadowe stałe roślinne i zwierzęce	2024	TJ	37	0,0%	TJ	37
Oleje napędowe pozostałe	2024	TJ	30	0,0%	tys. t	1
Ciężki olej opałowy	2024	TJ	20	0,0%	tys. t	0
Produkty nieenergetyczne	2024	TJ	19	0,0%	TJ	19
Benzyny lotnicze	2024	TJ	17	0,0%	tys. t	0
Paliwa ciekłe z biomasy	2024	TJ	4	0,0%	tys.	t 4

Źródło: oprac. własne WiseEuropa na podstawie danych GUS.

Czym jest bio LPG?

Bio LPG, czyli biopropan, jest produktem identycznym pod względem składu, właściwości chemicznych i efektywności z gazem płynnym LPG, jest jednak wytwarzany z odpadów organicznych. Główne surowce wykorzystywane do produkcji bio LPG:

- Olej roślinny: może pochodzić z różnych źródeł, takich jak rzepak, słonecznik, soja, a także olej palmowy.
- Tłuszcze zwierzęce: obejmuje tłuszcze pozyskane z odpadów przemysłu mięsnego.
- Zużyte oleje spożywcze: oleje używane wcześniej do celów kulinarnych, takie jak olej do smażenia.
- Odpady biomasy: resztki organiczne z rolnictwa i przemysłu spożywczego, takie jak odpady roślinne, wytloki z owoców i warzyw, a także resztki drewna.

Będąc bezpośrednim odnawialnym zamiennikiem konwencjonalnego LPG ("drop-in") może być stosowany w czystej postaci lub jako domieszka w tych samych, co LPG zastosowaniach – od pojazdów po kotły do ogrzewania, a także dostarczany oraz przechowywany w taki sam sposób jak konwencjonalne LPG. Dzięki temu przejście od LPG do bio LPG nie wymaga inwestycji w infrastrukturę ani instalacje.

Jednocześnie wykorzystanie bio LPG pozwala na redukcję emisji CO₂ względem LPG nawet o 80%.

Produkcja bio LPG obejmuje kilka etapów:

1. Zbiór surowców: do produkcji bio LPG można wykorzystać różne rodzaje biomasy, takie jak oleje roślinne, tłuszcze zwierzęce, czy odpady organiczne.
2. Przetwarzanie biomasy: surowce roślinne lub zwierzęce są poddawane procesowi przetwarzania, który może obejmować ekstrakcję oleju, fermentację czy pirolizę, w zależności od rodzaju biomasy.
3. Przetwarzanie w biopaliwo: oleje roślinne lub tłuszcze zwierzęce są poddawane procesom rafinacji lub hydrolizy, aby uzyskać czyste biopaliwo.
4. Produkcja biopaliwa gazowego: biopaliwo w postaci płynnej lub gazowej jest przetwarzane w bio LPG poprzez proces destylacji lub reformingu.
5. Rafinacja: otrzymany bio LPG jest poddawany procesowi rafinacji, który usuwa zanieczyszczenia i niepożądane substancje chemiczne, zapewniając czystość produktu.
6. Certyfikacja: proces produkcji bio LPG musi być zgodny z odpowiednimi standardami i przepisami dotyczącymi biopaliw, takimi jak europejska norma EN 589 lub EN 16723. Produkty są również poddawane różnym testom jakościowym i certyfikacji.

Bio LPG podlega systemowi certyfikacji na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju. Daje to rękojmię, że biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy są wytwarzane w sposób zrównoważony i z poszanowaniem wymagań określonych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (tzw. RED II).

W Europie produkcją bio LPG zajmuje się kilka podmiotów z branży paliwowej, posiadających swoje własne rafinerie. Od września 2024 r. bio LPG jest dostępny również na polskim rynku, a lista podmiotów oraz branż z niego korzystających stale się powiększa.

Pomocne pojęcia:

Biomasa – oznacza ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa (łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i związanych działów przemysłu, w tym rybołówstwa i akwakultury, a także ulegającą biodegradacji część odpadów, w tym odpadów przemysłowych i komunalnych pochodzenia biologicznego.

Biopaliwa – oznaczają ciekłe lub gazowe paliwa dla transportu, produkowane z biomasy.

Biopłyny – oznaczają ciekłe paliwa dla celów energetycznych, innych niż w transporcie, w tym do produkcji energii elektrycznej oraz ciepła i chłodu, produkowane z biomasy.

ZAŁĄCZNIK 1

■ Tabela X. Lista kodów PKD z działalnością powiązaną z LPG.

KOD	NAZWA	OPIS	PKD
19.20	Wytwarzanie i przetwarzanie produktów rafinacji ropy naftowej oraz produktów z paliw kopalnych	Podklasa ta obejmuje wytwarzanie płynnych i gazowych paliw lub pozostałych produktów z ropy naftowej, minerałów bitumicznych lub ich frakcji. Rafinacja ropy naftowej wymaga jednego lub kilku następujących procesów: frakcjonowania, bezpośredniej destylacji ropy naftowej, krakingu. Podklasa ta obejmuje: • produkcję paliw silnikowych: benzyny, nafty lotniczej (kerozyny) i tym podobnych, • produkcję paliw: olejów opałowych (lekkich, średnich i ciężkich), gazów rafineryjnych (na przykład etanu, propanu, butanu), • produkcję olejów smarowych i smarów, w tym powstałych z przeróbki olejów przepracowanych, • produkcję wyrobów dla przemysłu petrochemicznego i produkcji pokryw drogowych, • produkcję różnych wyrobów: benzyn lakierniczych, wazelin, parafin i tym podobnych, • produkcję brykietów z produktów naftowych, torfu, węgla brunatnego (lignitu), węgla kamiennego, • mieszanie komponentów z ropą naftową, między innymi mieszanie alkoholi z ropą naftową (na przykład paliwo alkoholowe, gazohol), • produkcję wyrobów z odpadów ropopochodnych (na przykład odpadowych olejów smarowych). Podklasa ta nie obejmuje: • produkcji paliw stałych z biomasy roślinnej, sklasyfikowanej w 16.26.Z, • produkcji biopaliw płynnych, sklasyfikowanej w 20.51.Z.	
20.11	Produkcja gazów technicznych	Podklasa ta obejmuje: • produkcję wybranych gazów nieorganicznych w stanie ciekłym lub sprężonym dla zastosowań przemysłowych lub medycznych: • pierwiastków chemicznych w stanie gazowym, • powietrza w stanie ciekłym lub sprężonym, • mieszanek gazów technicznych, • gazów obojętnych (na przykład dwutlenku węgla), • gazów izolacyjnych • produkcję wodoru, do innych celów niż energetyczne w systemie sieciowym. Podklasa ta nie obejmuje: • górnictwa gazu ziemnego, sklasyfikowanego w 06.20.Z, • skraplania i ponownej gazyfikacji gazu ziemnego, prowadzonych na terenie kopalni, dla potrzeb transportowych, sklasyfikowanych w 09.10.Z, • produkcji gazów opałowych (na przykład etanu, butanu lub propanu, wytworzonych w procesie rafinacji ropy naftowej), sklasyfikowanej w 19.20.Z, • produkcji gazów chłodniczych z węglowodorów fluorowcowanych, sklasyfikowanej w 20.14.Z, • produkcji paliw gazowych z węgla, odpadów i tym podobnych, sklasyfikowanej w 35.21.Z, • produkcji wodoru jako paliwa gazowego dostarczanego w systemie sieciowym, sklasyfikowanej w 35.21.Z	
20.14	Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych	Podklasa ta obejmuje produkcję podstawowych chemikaliów przy zastosowaniu takich procesów jak kraking termiczny, destylacja. Wynikiem tych procesów są zwykle wydrebnione pierwiastki chemiczne oraz wydrebnione chemicznie zdefiniowane związki. Podklasa ta obejmuje: • produkcję podstawowych chemikaliów organicznych, takich jak: • acykliczne węglowodory nasycone i nienasycone, • cykliczne węglowodory nasycone i nienasycone, • alkohole cykliczne i acykliczne, • kwasy jedno- i wielokarboksylowe, włączając syntetyczny kwas octowy, • inne związki z rodnikami zawierającymi tlen, włączając aldehydy, ketony, benzochinony i związki o dwu i wielu rodnikach zawierających tlen,	

■ Tabela X. Lista kodów PKD z działalnością powiązaną z LPG.

KOD	NAZWA	OPIS	PKD
20.14	Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych	• syntetyczna gliceryna, • organiczne związki azotowe, włączając aminy, • alkohol etylowy i estry pochodzenia rolniczego nie przeznaczone do spożycia, • syntetyczny alkohol etylowy, • inne związki organiczne, włączając produkty destylacji drewna (np. węgiel drzewny) itp., • produkcję syntetycznych aromatów, • produkcję smoły węglowej. Podklasa ta nie obejmuje: • produkcji tworzyw sztucznych w formach podstawowych, sklasyfikowanej w 20.16.Z, • produkcji kauczuku syntetycznego w formach podstawowych, sklasyfikowanej w 20.17.Z, • produkcji surowej gliceryny, sklasyfikowanej w 20.41.Z, • produkcji olejków eterycznych, sklasyfikowanej w 20.53.Z, • produkcji kwasu salicylowego i utlenionego kwasu acetylosalicylowego, sklasyfikowanej w 21.10.Z.	
25.29	Produkcja pozostałych zbiorników, cystern i pojemników metalowych	Podklasa ta obejmuje: • produkcję zbiorników, cystern i podobnych pojemników metalowych, wykorzystywanych do magazynowania i przy produkcji, • produkcję pojemników metalowych do przechowywania sprężonego lub ciekłego gazu. Podklasa ta nie obejmuje: • produkcji metalowych beczek, bębnow, puszek, wiader, pudełek i podobnych wyrobów o pojemności ≤ 300 litrów, sklasyfikowanej w 25.91.Z, 25.92.Z, • produkcji kontenerów przystosowanych do przewozu środkami transportu, sklasyfikowanej w 29.20.Z.	
25.91	Produkcja pojemników metalowych ≤ 300 litrów	Podklasa ta obejmuje: • produkcję pojemników metalowych o pojemności ≤ 300 litrów, takich jak: kubły, wiadra, puszki, kosze, skrzynki. Podklasa ta nie obejmuje: • produkcji zbiorników i cystern, sklasyfikowanej w odpowiednich podklasach grupy 25.2.	
29.31	Produkcja wyposażenia elektrycznego i elektronicznego do pojazdów silnikowych	Podklasa ta obejmuje: • produkcję wyposażenia elektrycznego do pojazdów silnikowych, takiego, jak: prądnice, alternatory, świece zapłonowe, zespoły przewodów do układu zapłonowego, elektryczne systemy otwierania okien i drzwi, wycieraczki do szyb oraz nadmuch elektryczny zapobiegający oszronieniu lub zamgleniu szyb, zespoły wskaźników do tablicy rozdzielczej, regulatory napięcia prądu itp., • produkcję sprzętów elektromagnetycznych. Podklasa ta nie obejmuje: • produkcji akumulatorów do pojazdów, sklasyfikowanej w 27.20.Z, • produkcji sprzętu oświetleniowego do pojazdów silnikowych, sklasyfikowanej w 27.40.Z, • produkcji pomp do pojazdów silnikowych i silników, sklasyfikowanej w 28.13.Z.	
33.11	Naprawa i konserwacja metalowych wyrobów gotowych	Podklasa ta obejmuje naprawę i konserwację wyrobów metalowych objętych działem 25. Podklasa ta obejmuje: • naprawę metalowych zbiorników, cystern, pojemników, • naprawę i konserwację rur i rurociągów, • mobilne naprawy spawalnicze, • naprawę stalowych bębnow transportowych, • naprawę i konserwację wytwornic pary wodnej i innych rodzajów par,	

■ Tabela X. Lista kodów PKD z działalnością powiązaną z LPG.

KOD	NAZWA	OPIS
33.11	Naprawa i konserwacja metalowych wyrobów gotowych	• naprawę i konserwację pomocniczych urządzeń stosowanych z wytwornicami pary wodnej; • skraplaczy, podgrzewaczy (w tym podgrzewaczy wody), kolektorów i akumulatorów pary, • naprawę i konserwację reaktorów jądrowych, z wyłączeniem separatorów izotopów, • naprawę i konserwację części kotłów okrętowych lub energetycznych, • naprawę płyt kotłów i grzejników centralnego ogrzewania, • naprawę i konserwację broni palnej i sprzętu zbrojeniowego, w tym naprawę broni sportowej i rekreacyjnej. Podklasa ta nie obejmuje: • ostrzenia brzeszczotów, ostrzy i pił, sklasyfikowanego w 33.12.Z, • naprawy i konserwacji wózków sklepowych, sklasyfikowanych w 33.17.Z, • naprawy systemów centralnego ogrzewania i tym podobnych, sklasyfikowanej w 43.22.Z, • naprawy mechanicznych urządzeń zamykających, sejfów i tym podobnych, sklasyfikowanej w 80.09.Z.
35.22	Dystrybucja paliw gazowych w systemie sieciowym	Podklasa ta obejmuje: • dystrybucję i dostarczanie wszelkiego rodzaju paliw gazowych w systemie sieciowym, • wynajem i dzierżawę sieci gazowych. Podklasa ta nie obejmuje: • transportu gazu rurociągami przesyłowymi, sklasyfikowanego w 49.50.A
45.20	Konserwacja i naprawa pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli	Podklasa ta obejmuje: • naprawy, konserwację i przebudowę pojazdów samochodowych (z wyłączeniem motocykli), takie jak: • naprawy mechaniczne, • naprawy elektryczne, • naprawy elektronicznych systemów wtryskowych, • przeglądy, • naprawy nadwozia, • naprawy części, • mycie, polerowanie itp., • lakierowanie i malowanie, • naprawy szyb i okien, • naprawy siedzeń samochodowych, • naprawy opon i dętek, zakładanie lub wymiana, • wykonywanie zabiegów antykorozyjnych w pojazdach samochodowych, z wyłączeniem motocykli, • instalowanie części i akcesoriów w pojazdach samochodowych (niebędące częścią procesu produkcji), z wyłączeniem motocykli. Podklasa ta nie obejmuje: • bieżnikowania i regeneracji opon, sklasyfikowanego w 22.11.Z, • konserwacji i naprawy motocykli, sklasyfikowanych w 45.40.Z, • wykonywania badań silników, pojazdów samochodowych itp., sklasyfikowanego w 71.20.B.
46.71	Sprzedaż hurtowa paliw i produktów pochodnych	Podklasa ta obejmuje sprzedaż hurtową paliw kopalnych, paliw niskoemisyjnych lub bezemisyjnych, smarów, olejów na przykład: • węgla drzewnego, węgla kamiennego, koksu, drewna opałowego, peletu z drewna lub biomasy, ciężkiej benzyny, • ropy naftowej, oleju surowego, oleju napędowego, benzyny, oleju opałowego, oleju grzewczego, nafty, biopaliw, paliw węglowych pochodzących z recyklingu, paliw syntetycznych w postaci mieszanki lub czystej,

■ Tabela X. Lista kodów PKD z działalnością powiązaną z LPG.

KOD	NAZWA	OPIS	PKD
46.71	Sprzedaż hurtowa paliw i produktów pochodnych	• skroplonego gazu ropopochodnych (LPG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), butanu i propanu oraz ich pochodnych w postaci bio i formach odnawialnych, w mieszkankach lub w czystej postaci, • olejów smarowych i smarów, produktów rafinacji ropy naftowej. Podklasa ta nie obejmuje: • sprzedaży hurtowej wodoru, sklasyfikowanej w 46.85.B.	
47.30	Sprzedaż detaliczna paliw do pojazdów silnikowych na stacjach paliw	Podklasa ta obejmuje sprzedaż detaliczną: • paliwa do pojazdów silnikowych, • smarów i płynów chłodzących dla pojazdów silnikowych. Podklasa ta nie obejmuje: • sprzedaży hurtowej paliw, sklasyfikowanej w 46.71.Z, • sprzedaży detalicznej skroplonego gazu ziemnego do gotowania albo ogrzewania, sklasyfikowanej w 47.78.Z.	
47.78	Sprzedaż detaliczna pozostałych nowych wyrobów prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach	Podklasa ta obejmuje sprzedaż detaliczną: • sprzętu fotograficznego, optycznego i precyzyjnego, • pamiątek, wyrobów rzemieślniczych i artykułów religijnych, • realizowaną przez handlowe galerie artystyczne, • oleju opałowego, gazu w butlach, węgla i drewna dla potrzeb gospodarstwa domowego, • broni i amunicji, • znaczków i monet, • produktów innych niż żywnościowe, gdzie indziej niesklasyfikowaną oraz • działalność optyków.	
52.10	Magazynowanie i przechowywanie pozostałych towarów	Podklasa ta obejmuje: • działalność polegającą na magazynowaniu i przechowywaniu wszystkich rodzajów towarów (z wyłączeniem paliw gazowych): • w silosach zbożowych, magazynach towarowych ogólnego przeznaczenia, chłodniach składowych, zbiornikach magazynowych itp., • magazynowanie towarów w strefach wolnocłowych, • zamrażanie towarów. Podklasa ta nie obejmuje: • działalności parkingów samochodowych, sklasyfikowanej w 52.21.Z, • wynajmu i zarządzania magazynami własnymi lub dzierżawionymi, sklasyfikowanych w 68.20.Z, • wynajmu wolnej przestrzeni, sklasyfikowanego w 68.20.Z.	

Źródło: Gofin, GUS.

AUTORZY

Krzysztof Bocian

Starszy Analityk, WiseEuropa

Autor raportów i analiz w obszarach m.in. wzrostu gospodarczego, polityki pieniężnej, integracji europejskiej, przemysłu przetwórczego oraz transformacji energetycznej. Współpracuje z sektorem prywatnym i publicznym przy realizacji projektów badawczych, strategicznych oraz analiz sektorowych. Zainteresowania naukowe obejmują zagadnienia związane z makroekonomią, polityką gospodarczą, polityką pieniężną, sektorem energetycznym, przemysłem oraz handlem. Szczególną uwagę poświęca analizie danych gospodarczych.

Maciej Bukowski

Prezes Zarządu / Kierownik Programu Ekonomia i Polityka Gospodarcza, WiseEuropa

Doktor nauk ekonomicznych, prezes WiseEuropa. Pracownik naukowy Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 2006-2013 prezes fundacji IBS. Jest współautorem wielu polskich dokumentów strategicznych (m.in. Plan Hausnera, Polska 2030 – wyzwania rozwojowe, Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju do roku 2030 (Polska 2030 – trzecia fala nowoczesności). Kierownik projektów oraz licznych komentarzy i artykułów prasowych dotyczących między innymi makroekonomii, polityki energetycznej, innowacyjności, systemu emerytalnego czy rynku pracy.

Fundacja WiseEuropa

WiseEuropa to niezależny think-tank, specjalizujący się w makroekonomii, polityce gospodarczej, europejskiej i zagranicznej.

Misją WiseEuropa jest poprawa jakości polityki krajowej i europejskiej oraz środowiska gospodarczego przez oparcie ich na rzetelnych analizach ekonomicznych i instytucjonalnych, niezależnych badaniach oraz ocenach oddziaływania polityki na gospodarkę. Instytut angażuje obywateli, przedsiębiorców, ekspertów oraz twórców polityk publicznych z kraju i zagranicy we wspólną refleksję na temat modernizacji Polski i Europy oraz ich roli w świecie. Celem WiseEuropa jest działanie na rzecz aktywnej i zaangażowanej roli Polski w otwartym, zrównoważonym, demokratycznym rozwoju Europy. W centrum działalności WiseEuropa jest pobudzanie i inspirowanie debaty publicznej na temat przyszłości Polski i Europy.

www.wise-europa.eu

20 marca 2024 roku podczas Polskiego Kongresu Klimatycznego Fundacja WiseEuropa otrzymała tytuł Lidera Transformacji Energetycznej 2024. W składzie kapituły konkursowej, przyznającej tę nagrodę, zasiadali m.in. przedstawiciele Polskiego Kongresu Klimatycznego, Krajowej Agencji Poszanowania Energii oraz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

Program **Ekonomia i Polityka Gospodarcza** WiseEuropa bada zjawiska gospodarcze zachodzące w Polsce oraz ich wpływ na dobrobyt obywateli. Wykorzystując możliwości, jakimi dysponujemy w dziedzinie analiz makro-ekonomicznych, staramy się dostarczać, m.in. decydentom, wiedzy na temat skutków prowadzonych przez nich polityk oraz rozwiązań instytucjonalnych. Proponujemy alternatywne rozwiązania istotnych problemów, dopasowane do potrzeb polskiej gospodarki i społeczeństwa.

Polecamy publikacje:

POLSKA STREFA INWESTYCJI.

Preferencje podatkowe w transformacji regionów węglowych w Polsce

NA ROZDROŻU.

Szanse i wyzwania transformacji polskiego sektora stalowego

ODNOWA.

Polski rynek kapitałowy – odbudowa znaczenia i pozycji w gospodarce